

PERGALĖ

**Biblijos pamokos paaugliams
(10-14 metų)**

A-2(2)

Turinys

1 pamoka. Trys verslininkai	3 psl.
2 pamoka. Tarnavimo pavyzdys	5 psl.
3 pamoka. Meilė ant kryžiaus	7 psl.
4 pamoka. Jis gyvas	9 psl.
5 pamoka. Kelionė į Jeruzalę	11 psl.
6 pamoka. Šventyklos statyba	14 psl.
7 pamoka. Ezros padėjėjas	16 psl.
8 pamoka. Atleista amžinai	19 psl.
9 pamoka. Tai viskas, ko prašau	21 psl.
10 pamoka. Vidurnakčio draugas iš Galilėjos	23 psl.
11 pamoka. Nematoma karalystė	26 psl.
12 pamoka. Naujosios karalystės paslaptys	28 psl.
13 pamoka. Ryšys	30 psl.

TRYS VERSLININKAI

Įsimintina eilutė: „Šeimininkas atsakė: „Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eik į savo šeimininko džiaugsmą!“ (Mato 25, 21).

Pagrindinė mintis: Kiekvienam iš mūsų Dievas davė talentus, kad mes Jo meilę atskleistume kitiems.

Ar kas nors jums patikėjo kažką labai vertingo? Ką jūs su tuo darėte? Ar tas žmogus buvo patenkintas tuo, kaip jūs panaudojote jo nuosavybę?

Jeigu mūsų dienomis Jėzui reiktų papasakoti palyginimą apie talentus, į ką jis galėtų būti panašus?

Vienas geros firmos šeimininkas išsiruso keliauti aplink pasaulį. Jis paprašė tris savo padėjėjus užėiti pas jį. Įėjusiems pasiūlęs atsisėsti, išrašė tris čekius.

– Aš išvykstu į kelionę, – pasakė jis jiems. – Kiekvienam iš jūsų aš duodu po čekį. Aš noriu, kad jūs teisingai investuotumėte, kol manęs nebus.

Pirmajam padėjėjui jis davė 5 milijonus litų. Antrajam – 2 milijonus litų, o trečiajam – 1 milijoną litų. Davęs reikalingus nurodymus, šeimininkas išvažiavo.

Pirmasis padėjėjas, kuris gavo 5 milijonus litų, iškart pradėjo veikti. Jis nupirko naujus įrengimus kompanijai ir išplėtė gamybą. Tai atnešė pajamų dar 5 milijonus litų.

Antrasis investavo į kitas geras firmas. Per trumpą laiką jis padvigubino savo pinigus ir gavo 4 milijonus litų.

Trečiasis padėjėjas nenorėjo rizikuoti, jis padėjo čekį į seifą, kad jį galėtų sugrąžinti šeimininkui.

Sugrįžęs šeimininkas pasikvietė savo padėjėjus.

– Aš ilgą laiką nebuvau – tarė jis. – Papasakokite, ką jūs darėte su tuo, kas jums buvo patikėta.

– Aš nupirkau naujus įrengimus, – tarė pirmasis padėjėjas, – ir investavęs pinigus, kuriuos jūs man davėte, atidariau dar vieną skyrių. Man pavyko gauti dar 5 milijonus litų. Štai čekis 10-čiai milijonų litų.

– Nuostabu! – šypsodamasis pasakė šeimininkas. – Tu būsi pirmasis mano pavaduotojas. Nuo rytojaus tu pradėsi eiti naujas pareigas.

Šeimininkas pasisuko į kitą padėjėją ir paklausė:

– Tu gavai iš manęs 2 milijonus litų. Ką padarei?

– Šeimininke, man pavyko bendradarbiauti su kitomis firmomis. Aš uždirbau dar 2 milijonus litų. Štai čekis 4-iems milijonams, išrašytas mūsų vardu.

– Šeimininkas vėl nusišypsojo.

– Tu gerai, supratingai pasielgei, – tarė jis. – Perduok čekį mano buhalterui. Tave aš paskiriu antruoju savo pavaduotoju.

Atsigręžęs į trečiąjį savo padėjėją, jis tarė: – Aš tau daviau 1 milijoną litų. Kaip tu juos panaudojai?

Trečiasis padėjėjas išdidžiai pasakė:

– Šeimininke, aš buvau įsitikinęs, kad jūs nuliūsite, jeigu aš padaryčiau darbą ne taip. Aš nusprendžiau jūsų pinigus padėti į seifą. Aš laimingas, kad galiu juos sugrąžinti jums.

Ir jis padavė čekį šeimininkui.

– Ką tu padarei? – sušuko įniršęs šeimininkas.

– Aš... aš... sakiau, kad padėjau juos į seifą, – atsakė trečiasis padėjėjas. Jis atrodė labai suglumęs. – Ir aš...

Nepatenkintas šeimininkas pasakė:

– Tu nieko nepadarei? Netgi, jei tu neinvestavai pinigų į gamybą, turėjai padėti juos į banką, kur galėjo priaugti procentai. Aš tau nieko negaliu patikėti. Tu atleistas.

Firmos šeimininkas pasisuko į savo naują pirmąjį pavaduotoją ir padavė jam vieno milijono litų čekį.

– Jūs žinote, ką su tuo daryti – tarė jis.

Taip pat ir jums Dievas dovanoja talentus ir sugebėjimus – dovanas, kurias reikia išvystyti ir tinkamiausiai panaudoti. Dievas gausiai jus laimins, jeigu jūs savo talentais išgarsinsite Kūrėją ir panaudosite juos tarnavimui kitiems. Ir kaip ištikimi pagalbininkai, jūs gausite atlygį už tai, kad atsakingai ir sąžiningai tvarkote reikalus.

Sabata

Šios pamokos įspūdžiais pasidalykite su tėvais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Trys verslininkai“. Įsimintinos eilutės kiekvieną žodį užrašykite ant atskiros popieriaus juostelės. Išdėstykite žodžius teisinga tvarka ir pradėkite mokytis mintinai įsimintiną eilutę. Paprašykite Dievo vedimo, kad per šią savaitę galėtumėte panaudoti savo talentus Jo vardui.

Pirmadienis

Žodyne suraskite žodį „talentas“.

Mes visi sutinkame su tuo, kad sugebėjimas dainuoti, žaisti, piešti, yra talentai. Pagalvokite, kas dar pagal šį pavyzdį galėtų būti talentu?

Užrašykite tuos sugebėjimus, kuriuos, jūsų nuomone, davė jums Dievas, kad padaugintumėte juos dėl Jo. Paprašykite Dievo, kad parodytų, ką būtent Jis dovanojo jums.

Antradienis

Perskaitykite Mato 25, 14–30.

Pagalvokite, kieno norą šiame pasakojime būtumėte išpildę?

Kaip jūs galėtumėte panaudoti vieną iš savo talentų per šias pamaldas ar teikiant pagalbą giminaičiui ir draugui. Savo mintimis pasidalyk su tėvais.

Melskitės, kad Dievas suteiktų jums išminties, panaudojant savo talentus tarnauti kitiems.

Trečiadienis

Žemiau išvardytus vardus sujunkite su gebėjimais, atliekant jiems pavestą Dievo darbą.

Petras
Morta
Mozė
Juozapas
Saliamonas
Estera
Debora
Danielius
Nojus

Dievo organizatorius
Veda žmones į naujuosius namus
Neša žmonėms ramybę
Taikos kūrėjas
Pilnas tikėjimo, nepaisant pasekmių
Tvarko reikalus
Vykdo Dievo planus, netgi kai kiti šaiposi ir neklauso
Naudoja išmintį
Veda armiją pirmyn, kai vadas tai bijo daryti

Paaškinimas: Petras (Tvarko reikalus). Morta (Neša žmonėms ramybę). Mozė (Veda žmones į naujus namus). Juozapas (Dievo organizatorius). Saliamonas (Naudoja išmintį). Estera (Tarkos kūrėja). Debora (Veda armiją pirmyn, kai vadas tai bijo daryti). Danielius (Pilnas tikėjimo, nepaisant pasekmių). Nojus (Vykdo Dievo planus, netgi kai kiti šaiposi ir neklauso).

Ketvirtadienis

Pasikalbėkite su savo draugu ar mokytoju apie tai, kokius, jų nuomone, talentus jūs turite.

Pagal savo paties ir žmonių nuomones savo knygutėje sudarykite jums Dievo duotų talentų sąrašą.

Dėkokite Dievui už talentus ir gebėjimus, kuriuos Jis jums dovanojo.

Penktadienis

Pažiūrėkite į savo talentų sąrašą. Pasirinkite vieną iš jų, kad galėtumėte jį labiau išvystyti.

Užrašykite 5 nuoseklius veiksmus, kuriais jūs galėtumėte labiau išvystyti savo talentą.

Pasimelskite, kad galėtumėte šią ypatingą dovaną pašvęsti Dievui.

2 pamoka

TARNAVIMO PAVYZDYS

Įsimintina eilutė: „Jei tad Aš – Viešpats ir Mokytojas – numazgojau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti. Aš jums daviau pavyzdį, kad ir jūs darytumėte, kaip Aš jums dariau“ (Jono 13, 14–15).

Tyrinėjimo tekstai: Jono 13, 1–17.

Pagrindinė mintis: Kai tarnaujame kitiems, mes dalijamės su jais Dievo meile.

Ar kažkas dirba už jus tą darbą, kuris jums nepatinka? Ar jūs dirbate nešvarų darbą už ką nors kitą? Taip daro tikrieji tarnautojai.

– Jis čia, kaip Jėzus ir sakė! – sušuko Petras.

– Kur? – paklausė Jonas.

– Šalia krepšių pardavėjo, žiūrėk, jis neša ąsotį su vandeniu, – paaškino Petras.

– Matau, – atsakė Jonas. – Greičiau. Jis eina į tą namą.

Petras džiaugėsi, kad Jėzus paprašė jo ir Jono paruošti vietą vakarienei. Pagal Jėzaus nurodymus požymius, abu mokiniai labai greitai nusekė paskui vieną vyrą. Jį surasti buvo nesunku, kadangi tik nedaugelis vyrų nešdavo ąsočius su vandeniu. Tai buvo moterų darbas. Petras pastebėjo, kad tas žmogus įėjo į labai gražų namą. Viršutinėje miesto dalyje beveik visi namai puošniai atrodė. Kai vyras įėjo pro duris, Jėzaus mokiniai nusekė paskui jį.

Petras kreipėsi į namo savininką:

– Mokytojas klausia, kur kambarys, kuriame Jis su Savo mokiniais galėtų valgyti Velykų vakarienę?

Kaip Jėzus ir buvo sakęs, šeimininkas juos nuvedė laiptais į viršų, į didelę, puošnią svetainę. Įėję į kambarį, Petras ir Jonas apsidairė. Jie buvo patenkinti, kad čia atėjo. Jie padengė stalą, o šaukštus išdėliojo taip, kad kiekvienas galėtų patogiai jaustis. Petras kambaryje pastatė dubenį ir ąsotį su vandeniu, kuriuos atnešė vyras, kad jie, kaip ir visi žydai, prieš valgį galėtų nusiprausti. Netrukus viskas, išskyrus valgį, buvo paruošta.

Po to durys atsivėrė ir šeiminkė atnešė neraugintą duoną, karčias žoles, obuolių, riešutų, vynuogių sulčių ir cinamono mišinį, virtų kiaušinių ir šviežio vyno. Tuo metu, kai buvo padėtas paruoštas avinėlis, pradėjo rinktis ir kiti mokiniai. Susirinkę vyrai apžiūrinėjo kambarį ir paruoštą stalą, klausė, kas ir kur turi sėsti. Jie nepastebėjo, kaip įėjo Jėzus. Jis atrodė labai liūdnas ir Jo mintys, rodės, buvo labai toli. Judas bandė atsisėsti šalia Jėzaus.

Palaiptam mokiniui nutilo. Žiūrėdami į Mokytoją, jie laukė, ką Jis pasakys. Svetainėje buvo labai tylu! Jėzus atsistojo, nusivilko apsiaustą ir apsijuosė rankšluosčiu. Jis priėjo prie dubens, iš ąsočio įpylė į jį vandens, atsiklausė prieš Judą ir pradėjo plauti jo kojas. Jėzus žinojo, kad Judas ruošiasi jį išduoti, bet Jis mylėjo jį.

Judas nustebo, bet nieko nesakė. Jis tikėjo, kad jo veidas neišduos jo ketinimų. Kiti mokiniai taip pat nustebę tylėjo. Jėzus lėtai ir meiliai plovė ir šluostė kiekvieno jų kojas. Kai Jis priėjo prie Petro, tas pasipriešino:

– Jėzau, Tu man kojų neplausi per amžius!

Žiūrėdamas į Petrą, Jėzus pasakė:

– Petrai, jei Aš tavo kojų nenumazgosiu, tu neturėsi dalies su manimi.

– Tada numazgok mane visą, Jėzau! – sušuko Petras.

– Tai nebūtina, Petrai, tu jau buvai pakrikštytas atgailos krikštu. Tau tik reikia kasdien prašyti atleidimo už savo nuodėmes.

Petras atsisėdo. Jo veidas nušvito ir leido Jėzui atlikti Savo darbą.

Jonas buvo vienintelis iš visų mokinių, kuris suprato, ką Mokytojas daro. Jis nieko nesakė, bet Jėzus tai matė pagal jo akių išraišką.

Kai Jėzus baigė Savo darbą, vėl atsisėdo ir pasižiūrėjo į visus, kurie sėdėjo prie stalo.

– Aš jums parodžiau pavyzdį, kad ir jūs taip darytumėte, – tarė Jėzus. – Aš, Viešpats ir Mokytojas, numazgojau jūsų kojas. Jūs taip pat turite tarnauti vienas kitam. Jeigu jūs galvosite, kad esate geresni ir aukštesni už kitus, tai prarasite palaiminimą.

Sabata

Prisiminkite, ar buvo jums tokių atvejų, kai jūs atsisakėte suteikti reikiamą pagalbą? Kodėl taip atsitiko? Kaip elgsitės išstudijavę šią temą? Savo sprendimą užrašykite į knygutę. Paprašykite Jėzaus pagalbos įgyvendinti tą sprendimą.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Tarnavimo pavyzdys“.

Su savo tėvais pakalbėkite apie tai, kokius darbus paprastai atlieka tarnai. Pasimelskite, kad Jėzus parodytų jums, kaip jūs galite tarnauti kitiems žmonėms.

Pirmadienis

Perskaitykite įsimintiną eilutę ir užrašykite ją ant mažos kortelės vienos pusės. Ant kitos kortelės pusės ją užrašykite savais žodžiais. Nešiokitės ją su savimi, kad per visą dieną galėtumėte įsiminti jos tekstą. Eilutės žodžius pakartokite kaip maldą, sukeitę žodžius taip, lyg tai liestų jus pačius asmeniškai.

Antradienis

Perskaitykite Jono 13, 1–5. Pirmoje eilutėje rašoma, kad Jėzus, žinodamas, jog atėjo valanda Jam iš šio pasaulio keliauti pas Tėvą, ir mylėdamas Savuosius pasaulyje, parodė jiems Savo meilę iki galo. Pagalvokite, kaip Jis Savo meilę parodė mokiniams, nuplaudamas jiems kojas? Kodėl vietoj to Jis jų neapipylė dovanomis ar pinigais? Ką jūs darote, norėdami savo meilę parodyti draugams?

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad padėtų jums sekti Jėzaus tarnavimo pavyzdžiu.

Trečiadienis

Perskaitykite Jono 13, 12–17. Pagalvokite, kokiais dar Jėzaus tarnavimo pavyzdžiais turėtume sekti?

Pagal 14 eilutę savo knygutėje sudarykite tarnavimo sąrašą. Pavyzdžiui, parašykite: jei tad Aš, Viešpats ir Mokytojas, išgydau ligonius, tai ir jūs turite išgydyti ligonius. Kaip tai jūs galėtumėte padaryti, išgydyti?

Melskitės, kad Dievas suteiktų jums ryžto sekti Jėzaus pavyzdžiu.

Ketvirtadienis

Savo knygutėje užrašykite tris darbus, kurių pagalba šiandien jūs galėtumėte pasitarnauti šiems žmonėms: kaimynui, bendraklasiui, mokytojui ar kitam suaugusiam žmogui.

Paprašykite Dievo, kad palaimintų jūsų veiksmus, kad žmonės, kuriems jūs tarnausite, pamatytų Dievo meilę.

Penktadienis

Pasitarkite su tėvais, kaip savo šeimos rate jūs galėtumėte tarnauti vienas kitam. Nuspręskite, kam dar galėtumėte patarnauti šią savaitę.

Parodęs tarnavimo pavyzdį, Jėzus pasakė: „...palaiminti, taip elgdamiesi“ (Jono 13, 17). Kaip manote, kodėl jūs būsite palaiminti? Melsdamiesi, dėkokite Dievui už palaiminimą.

3 pamoka

MEILĖ ANT KRYŽIAUS

Įsimintina eilutė: „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus“ (Mato 27, 54).

Tyrinėjimo tekstai: Mato 27, 27–66; Luko 23, 26–49.

*Pagrindinė mintis: **Kaip ir Jėzus, visada galime dalytis Dievo meile su bet kuriuo žmogumi.***

Ar kada nors jautėte skausmą? Tikriausia tuo momentu jums norėjosi pabūti vienam. Kai jaučiate skausmą, ko jums reikėtų, kad kreiptumėtės į ką nors?

Jėzaus sekėjams norėjosi užmiršti Piloto teismo siaubą. Jėzų sumušė, kareiviai šaipėsi ir tyčiojosi iš Jo. Žmonės spjaudė Jėzui į veidą. Dabar Jis turėjo mirti ant kryžiaus. Žmonės, kurie sekė Jėzų, ir daugelis, kuriuos Jėzus išgydė, negalėjo patikėti tuo, ką Jėzus iškentėjo. Ir vis dėlto Jis nerodė jokio pasipriešinimo.

Pagaliau grupė pasiekė Golgotos kalno viršūnę, kurią vadino „Kaukolės vieta“. Nustebę mokiniai pamatė didžiulę minią žmonių, susirinkusių ant kalvos. Daugelis iš jų buvo tie, kurie sekė Jėzų. Jie atėjo, kad paskutinį kartą pamatytų Jį. Sielvarto prislėgti jie raudėjo. Kiti gi džiaugėsi, žiūrėdami į Jį.

Du plėšikai jau gulėjo ant savo dar nepastatytų kryžių. Vienas iš jų kovojo ir stengėsi ištrūkti, kai romėnų kareiviai surišo jį storomis virvėmis. Ir netgi kai jis nusikamavo, jis vis dar bandė ištrūkti iš savo pančių. Kai jam tai nepasisekė, jis dar labiau įtūžo ir prakeikė visus. Kitas kalinys gulėjo ant žemės ir tyliai verkė, jis nesipriešino, kai kareiviai jį rišo prie kryžiaus.

Trečią kryžių kareiviai paguldė ant žemės, o paskui paguldė ant jo Jėzų. Dėl kareivių žiaurumo erškėčių vainiko spygliai dar labiau įsmigo į Jo galvą. Iš šviežių žaizdų vėl kraujas tekėjo per Jo sumuštą

ir žaizdotą veidą. Jie nuplėšė nuo Jo drabužius, ir Jis gulėjo beveik nuogas. Nepaisant viso to, kas vyksta, Jėzus gulėjo ramiai, laukdamas, kada romėnų kareiviai baigs savo darbą. Iš abiejų pusių du kareiviai pasilenkė prie Jėzaus rankų. Savo rankose kiekvienas turėjo po storą metalinę vinį. Kareiviai įkalė vinis į Jėzaus rankų riešus. Jie vienu metu pakėlė kūjus ir trenkė į vinis. Tuk, tuk, tuk. Ir kuo dažniau trenkė kūjai, tuo skambiau sklido jų aidas. Kareiviai priėjo prie Jėzaus kojų ir užkėlė vieną koją ant kitos. Vienas kareivis laikė vinį, o kitas kalė kūju. Jėzus neištarė nei vieno žodžio, kai storas vinis kalė į Jo kūną. Ir kai kūjų kirčių aidas nutilo, tie, kurie stovėjo arčiausiai Jėzaus, išgirdo, ką Jis sako:

– Tėve, šie kareiviai nežino ką daro. Prašau Tavęs, atleisk jiems. Jie tik vykdo įsakymą.

Kai Jėzaus artimieji išgirdo Gelbėtojo pasakytus atleidimo žodžius, jiems užgniauzė kvapą ir ašaros riedėjo iš akių. Kai kareiviai pakėlė kryžių su Jėzaus kūnu, žmonės pamatė Jėzaus nugarą, kuri nuo rimbo smūgių buvo visa žaizdota ir kraujuota. Ir nepaisant naujų kančių, Jėzus nieko nesakė.

Šalia Jėzaus ant kryžiaus kabėjęs plėšikas iki paskutinių akimirkų kovojo, keikė kareivius ir šaukė miniai, buvo įtūžęs ir nenorėjo mirti tylėdamas. Netikėtai jis pasisuko į Jėzų.

– Aš girdėjau apie Tave! – Šaukė jis. – Aš netgi girdėjau, kaip Tu kartą kalbėjai žmonėms apie dangų, apie Dievą Tėvą. Ir kur gi dabar Tavo Tėvas?

Šalia stovėjusieji žiūrėjo, kaip Jėzus lėtai pasukęs Savo galvą, su gailėstingumu pasižiūrėjo į vagį.

– Jeigu Tu esi Mesijas, kodėl Tu neišgelbsti Savęs? Ir jeigu Tu būtum juo, tai būtum išgelbėjęs mus abu, – piktinosi plėšikas.

Skausmingai pasisukęs, kitas nusikaltėlis ištarė:

– Tylėk! Mes nusipelnėme mirties, todėl kad nusidėjome. O Šis Žmogus nekaltas. Palik Jį! Skausmingai pasukęs galvą, jis pasižiūrėjo į Jėzų.

– Aš tikiu Tavimi, Jėzau. Atsimink mane Savo karalystėje.

Jėzus sunkiai atmerkė akis. Jis pasikėlė ant rankų ir kojų, kad galėtų daugiau įkvėpti oro, ir ištarė:

– Pažadu tau, kad Aš sugrįšiu, ir tada paimsiu tave pas Save į Savo namus.

Žmonės, girdėdami šį pokalbį, stebėjosi. Nepaisant to, kad Jėzui buvo sunku kalbėti, Jis sakė kitiems meilės ir paguodos žodžius. Jis ir mirdamas ant kryžiaus tarnavo kitiems.

Sabata

Iš popieriaus padarykite širdeles ir ant jų užrašykite Jono 3, 16 tekstą. Padovanokite jas tiems, kurie dar negirdėjo apie Jėzaus meilę.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Meilė ant kryžiaus“.

Kaip jūs manote, ką jautė kareiviai, prikaldami Jėzų prie kryžiaus? Apie ką jie galvojo?

Per šią savaitę išmokite įsimintiną eilutę. Paprašykite Jėzaus suteikti jums ryžto šį pasakojimą papasakoti dar kam nors.

Pirmadienis

Perskaitykite pasakojimą iš Biblijos Luko 23, 26–49. Įsivaizduokite, kad toje istorijoje dalyvaujate jūs patys.

Ką jūs būtumėte jautę, žiūrėdami, kaip Jėzus miršta ant kryžiaus? Apie savo jausmus užrašykite knygutėje. Dėkokite Jėzui už tai, kad Jis mirė už jus.

Antradienis

Nupieškite vinį. Raudonu pieštuku nuspalvinkite ją. Pažiūrėkite į tą piešinį. Pagalvokite, ką tuo metu jautė Jėzus, kai kareiviai kalė vinis į Jo kūną.

Melsdamiesi paprašykite Jėzaus, kad padėtų jums ir duotų gebėjimą pasidalyti meile su bet kuriuo žmogumi, netgi su tuo, kuris jūsų nemylė.

Trečiadienis

Įsivaizduokite, kad jūs stovite kryžiaus papėdėje. Užrašykite, ką matote ir kas vyksta aplink jus. Savais žodžiais aprašykite, ką darė prie kryžiaus stovėjęs žmonės: kareiviai, kunigai, paprasti žmonės, mokiniai, Marija ir Jėzaus motina. Tuo, ką jūs matote, pasidalykite su kitais.

Prisiminkite: Kaip ir Jėzus, mes visada galime dalytis Dievo meile su bet kuriuo žmogumi.

Ketvirtadienis

Liudijimas – tai istorija, kas su mumis atsitiko. Savo knygutėje užrašykite vieną ar du bendravimo su Dievu patyrimus. Arba papasakokite ką nors, kas jums labai artimo. Tai bus jūsų liudijimas. Apie tai paliudykite kitiems žmonėms. Paprašykite Jėzaus, kad suvestų jus su tais žmonėmis, kuriems reikia jūsų liudijimo.

Penktadienis

Kaip jus manote, kas būtų įvykę, jeigu Jėzus nebūtų ryžęsis mirti už žmones netgi po to, kai kareiviai prikėlė Jį prie kryžiaus?

Iš kokios nors medžiagos ar medžio savo namuose padarykite kryžių. Arba suradę vinį, kalkitę ją į medį ar lentą. Tegu šis simbolis jums primena Jėzaus auką už jus. Savo rankdarbį padėkite į ypatingą vietą. Parodykite savo kūrinį per šeimos pamaldas.

Padėkokite Jėzui, kad Jis nusprendė gelbėti ne Save, o jus.

4 pamoka

JISGYVAS

Įsimintina eilutė: „Kam ieškote gyvojo tarp numirusiųjų? Nėra Jo čia, Jis prisikėlė!“ (Luko 24, 5–6).

Tyrinėjimo tekstai: Mato 28, 1–15; Luko 24, 1–12; Jono 20, 1–18.

Pagrindinė mintis: Su džiaugsmu mes galime dalytis su kitais Gerąja žinia apie Jėzaus mirtį ir prisikėlimą.

Ar jūs kada nors netekote to, kas jums buvo labai brangus? Galbūt jūs vis dar norite pamatyti tą žmogų? Galbūt jūs galvojate apie jį, kalbate su tuo žmogumi ir net matote jį sapne? Taip būna, kai jūs kažką labai mylite.

Kai Marija Magdalena išėjo iš namų, lauke dar buvo tamsu. Ji atsargiaiėjo keliu, nešdama didelę pintinę, kurioje buvo ąsotis su kvapniu aliejumi ir ryšulys medžiagos. Kelyje ji pamatė kažką figūną, kuri jos laukė, turėdama tokį pat krepšelį. Tai buvo Jokūbo motina.

– Labas rytas, Marija, – ji tyliai pasveikino savo bendravardę Jokūbo motiną.

– Labas rytas, mano sese, – atsakė Marija. – Kaip sekasi?

– Šiaip sau. Vakar vakare aš buvau labai nusikamavusi ir nebegalėjau suprasti, kas įvyko. Be to, aš visą naktį galvojau apie Viešpatį, – drebančiu balsu sakė Marija Magdalena. – Aš negaliu patikėti, kad Jis mirė.

– Taip pat, kaip ir aš, – verkdamas tarė Jokūbo motina Marija. – Bet aš džiaugiuosi, kad Juozapas paėmė Jo kūną. Mes bent galėsime tinkamai Jį paruošti laidotuvėms. Tu suradai medžiagas?

– Taip, – atsakė Marija Magdalena.

– Gerai, tada mes turime visko pakankamai.

Ir tylėdamos abi Marijos nuėjo keliu prie Jėzaus kapo. Joms besiartinant prie kapo, saulė dar tikėtai pirmus spindulius skleidė ant žemės.

– Gerai, – tarė Marija. – Galbūt broliai jau atėjo ir nuritino akmenį nuo kapo.

– Tiesiog keista, kaip mes rengiamės tai padaryti savo jėgomis? – tarė Marija Magdalena ir pirmą kartą nusišypsojo. Moterys įėjo į kapo vidų, pasiruošusios patarnauti Gelbėtojo kūnui. Kai jos pamatė tuščią kapo olą, kur tvarkingai buvo sudėti įkapių drabužiai, nesuprantančiu žvilgsniu jos pažvelgė viena į kitą.

– Kur, kurgi Jis? – mirksėdama ištarė Marija Magdalena.

Staiga kapas nušvito, ir pasirodė du vyrai švytinčiais drabužiais. Tai buvo angelai. Išsigandusios moterys krito ant žemės. Vienas angelas tarė:

– Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų? Jo čia nėra. Jis prisikėlė, kaip buvo sakęs. O antras papildė: „Prisiminkite, ką Jis kalbėjo jums dar Galilėjoje, kad bus atiduotas į nusidėjėlių rankas, nukryžiuotas, o trečią dieną prisikels“.

Abi Marijos atsistojo ir pasižiūrėjo viena į kitą.

– Taip! – sušuko abi kartu. Jos apsikabino ir verkė palengvėjimo ir džiaugsmo ašaromis.

– Reikia eiti ir papasakoti kitiems, – tarė Marija Magdalena.

– Tai stebuklas! – tarė kita Marija.

Abi moterys išėjo iš olos ir nuskubėjo į miestą papasakoti mokiniams, kad Jėzus prisikėlė iš numirusiųjų.

Kai jos pasakojo naujieną mokiniams, kai kurie galvojo, kad moterys kalba nesąmonę. Petras ir Jonas nubėgo prie kapo. Bet Jonas buvo greitesnis, todėl nubėgo pirmas. Jis pažvelgė į kapo olą ir pamatė tvarkingai sulankstytas įkapių drobules. Petras norėjo pats įsitikinti, todėl įėjo į kapo vidų.

– Tai tiesa! – nustebęs sušuko jis.

Netrukus ir kiti mokiniai prisijungė prie jų, ir visi susimąstę grįžo į miestą.

Marija Magdalena pasiliko prie olos. Ji tyliai verkė ir kalbėjo:

– Jo kūną išnešė ir aš niekada Jo nebepamatysiu.

Pagaliau, prieš išeinant, ji nusprendė dar pažvelgti į kapą. Artinantis prie jo, ji suriko. Du angelai, kuriuos ji anksti rytą matė, grįžo.

– Kodėl tu verki? – klausė jie.

– Jie paėmė mano Viešpatį, – ištarė Marija. – Ir aš nežinau, kur jie Jį padėjo.

Staiga ji pajuto, kad už jos nugaros kažkas stovi. Marija atsigrėžė ir pamatė žmogų.

– Ko tu verki? – nuoširdžiu balsu paklausė Jis. – Ko tu ieškai?

Marija pagalvojo, kad tai sodininkas.

– Prašau, pone, – tarė ji, nosinaite šluostydamosi ašaras. – Jeigu tu jį paėmei, pasakyk man, kur Jis, ir aš eisiu pas Jį.

– Marija! – pašaukė pažįstamas balsas.

– Mano Mokytojau! – sušuko Marija ir parklupo prie Jo kojų.

– Neprisiliesk prie Manęs, nes Aš dar nenuėjau pas Savo Tėvą, – tarė Jis. – Bet, prašau, nueik pas Mano brolius ir pasakyk jiems, kad Aš grįžtu pas Savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas Savo Dievą ir jūsų Dievą.

– Taip, Viešpatie, aš pasakysiu! – tvirtai atsakė Marija.

– Marija, dar pasakyk jiems, kad jie eitų į Galilėją. Ten Aš juos sutiksiu.

Marija greitai nubėgo į miestą pas mokinius. Įbėgusi į namus, iškart tarė:

– Aš mačiau Jį! Jis gyvas! Jis prisikėlė, kaip buvo sakęs.

Sabata

Atlikite Sabatos mokykloje užduotą užduotį.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Jis gyvas“. Šlovinkite Dievą už tai, kad Jis suteikė jums galimybę papasakoti apie Jį kitiems žmonėms.

Savo knygutėje užrašykite įsimintiną eilutę, kad geriau įsimintumėte.

Pirmadienis

Perskaitykite Luko 24, 1–12. Ką jūs būtumėte jautę tos moters vietoje, kuria nepatikėjo mokiniai?

Melskitės, kad jūsų širdis būtų atvira, kai kiti žmonės praneša jums kažką svarbaus.

Antradienis

Sugalvokite dialogą tarp moterų ir mokinių, kai moterys pasakoja, ką matė prie kapo. Pabandykite šį dialogą pažaisti su suaugusiais.

Pagalvokite, kad kažkas iš tikrųjų jus nustebino savo veiksmais, būtent tokiais, kurių iš to žmogaus jūs nelaukėte. Ką jūs jam pasakytumėte? Ką tas žmogus jums atsakytų?

Melskitės, kad Dievas jums duotų išminties ir noro liudyti apie Jį.

Trečiadienis

Perskaitykite Mato 27, 45–51. Tą dieną, kai mirė Jėzus, kas atsitiko gamtoje? Romiečiams 8, 22 rašoma: „Visa kūrinija iki šiol tebedūsauja ir tebesikankina“. Naujas Biblijos vertimas nurodo, kad tą dieną, kai mirė Jėzus, žemė jautė skausmą.

Panaudodami atskirus gamtos elementus (vėją, vandenį, purvą, smėlį, molį) įsivaizduokite, kaip gamta reagavo į tuos įvykius. Kaip, jūsų nuomone, šiandien gamta reaguoja į nuodėmę pasaulyje?

Ketvirtadienis

Pagalvokite, kas priešpastatoma dūsavimui ar skausmui? Kaip jautėsi visi kūriniai, priklausantys Jėzui? Kas galėjo įvykti?

Perskaitykite Ps 98, 6–9; Izaijo 55, 12.

Melskitės, kad geriau suprastumėte Kristaus auką, turėtumėte norą tarnauti Jam, skelbti kitiems gerąją žinią.

Penktadienis

Kam nors papasakokite, kad Jėzus prisikėlė iš numirusiųjų ir ką tai reiškia.

Jėzaus prisikėlimo garbei pasodinkite gėlę ar padovanokite kam nors.

Per šeimos pamaldas ar su kuo nors kitu iš artimųjų pagiedokite džiaugsmo giesmę, kurią Jis dovanojo jums, kad jūs ja pasidalytumėte su kitais.

5 pamoka

KELIONĖ Į JERUZALĘ

Įsimintina eilutė: „Jie giedojo giesmes, dėkodami ir šlovindami Viešpatį, nes Jis geras, nes Jo ištikimoji meilė Izraeliui amžina.‘ Visi žmonės atsiliepė galingu šauksmu, šlovindami Viešpatį, nes buvo padėti Viešpaties namų pamatai“ (Ezros 3, 11).

Tyrinėjimo tekstai: Ezros 1–3 skyriai; Nehemijo 8, 14–18.

Pagrindinė mintis: Vienas iš tarnavimo Dievui būdų – tai bendras darbas statant bažnyčią.

*Ar jūsų šeima kada nors planavo persikelti į kitą gyvenamąją vietą, kur jūs anksčiau nebuvo-
te? Ar tai jums buvo baisu, ar džiaugėtės? O galbūt išgyvenote ir viena, ir kita? Įsivaizduokite
senųjų laikų šeimą, kuri ruošiasi svarbiam persikėlimui.*

Tabita padėjo motinai padengti stalą pietums. Į kambarį įėjo tėvas.

– Geros žinios! – sušuko jis. – Padėkokime Dievui už maistą, o po to aš jums viską papasa-
kosiu. Pasimeldęs tėvas tarė:

– Šį rytą karalius Kyras išleido oficialų įsakymą. Kiekvienas, kuris nori grįžti į Jeruzalę ir
padėti statyti šventyklą, gaus leidimą išvykai.

– Kaip puiku! – sušuko mama. – To mes ir meldėmės.

Tabita pasižiūrėjo į savo brolių Samuelį ir pagalvojo: „Ar dabar Samuelis galvoja tą patį, ką ir ji?
Kas, jeigu jų tėvai iš tikrųjų nuspręs grįžti atgal į Jeruzalę? O jeigu jos šeima grįžtų į Jeruzalę, o jos
geriausia draugė Sara su savo šeima nevažiuotų, tai būtų dar blogiau“.

Per pietus susimąščiusi Tabita tylėjo. Jiems tėvas pasakojo, kad karalius Kyras perskaitė
pranašystę apie save. Ta pranašystė Kyruvi padarė didelį įspūdį, ir jis išleido tą įsakymą.

Kai visi baigė valgyti, Tabita paklausė, nors atsakymą labai bijojo išgirsti.

– Tai reiškia, kad mes vyksim į Jeruzalę? – tyliai paklausė ji.

Motina su tėvu nustebę nutilo ir pažiūrėjo į Tabitą.

„Tai blogas ženklas“, – pagalvojo Tabita. Tėvas pažvelgė į motiną, kuri atsakydama linktelėjo.

– Tabita, tu žinai, jog mes ilgus metus meldėmės, kad sugrįžtume į Jeruzalę, – tarė jis. – Mūsų
tėvai ir seneliai tos dienos laukė.

– Aš žinau, – tarė Tabita, – bet mes čia gyvenome, ir aš negalvojau, kad kažkur persikelti
man bus taip sunku.

– Tu teisi, – atsakė mama. – Mums taip pat sunku, bet juk tai puiku, kad mes galime sugrįžti
ir atstatyti šventyklą.

Tabita taip pasižiūrėjo, tartum visas pasaulis apsivertė jos akyse.

Tėvas paprašė padėti jam surinkti auksą, sidabrą, drabužius ir daiktus, o taip pat gyvulius,
kuriuos atidavė tiems, kurie grįžta į Jeruzalę. Karalius Kyras paliepė, kad kiekvienas, kuris nesi-
ruošia grįžti, paruoštų dovanas tiems, kurie vyksta į kelionę. Jis taip pat grąžino šventyklos reikme-
nis, kuriuos Nebukadnecaras buvo išgabenęs iš Jeruzalės ir padėjęs į savo dievų namus. Tai buvo
auksiniai ir sidabriniai dubenys, puodai ir kiti reikmenys kartu su daugeliu kitų daiktų. Papildomai jis
dar davė iš valstybės išdo pinigų.

Pagaliau viskas buvo paruošta. Paskutinį kartą Tabita atsigulė jaukioje, patogioje lovoje. Atėjo
mama, kad minutėlę galėtų pasėdėti šalia jos.

Viskas bus gerai, Tabita. – tarė ji. – Mes žinojome, kad viską darome teisingai. Dievas mūsų
neapleis.

– Aš žinau, nusišypsojo Tabita. – Ir man lengviau, kai Sara taip pat vyksta.

Tabita pasisuko ant šono ir užmigo.

Kitos dienos ankstų rytą prasidėjo ilga kelionė per karštą dykumą. Tabitos šeima turėjo tik
vieną kupranugarį, ant kurio sėsdavosi paeiliui. Kiti kupranugariai nešė jų daiktus. Kai karavanas
vyko iš miesto, tūkstančiai žmonių išsirikiavo palei gatves palydėti ir palinkėti laimingos kelionės.
Jie buvo laimingi, matydami šeimas, grįžtančias į savo tėvynę.

Lėtai slinko dienos keliaujant per dykumas. Pagaliau atėjo diena, kai keliautojai pasiekė kalvos viršūnę, nuo kurios matėsi Jeruzalės miestas. Izraelitų vadas Zerubabelis, kuris juos vedė į Jeruzalę, sukvietė visus.

– Draugai, Dievas mums gailestingas ir dovanojo saugią kelionę atgal į savo namus. Visi kartu pašlovinkime Jį. Pasimeldęs Zerubabelis davė visiems nurodymus. Keliautojai džiaugsmingai pasiskirstė į kelias grupeles. Iš pradžių kiekvienas iš jų norėjo sugrįžti į tą miestą ar kaimą, kur gyveno jų protėviai dar prieš jiems išvykstant į nelaisvę.

Rugsėjo viduryje jie visi sugrįžo į Jeruzalę. Tabita džiaugėsi, kad jų namai yra Jeruzalėje. Tai reiškia, kad jiems nebereikės iš naujo leistis į naują kelionę. Ji taip pat džiaugėsi, kad Sara gyvens kaimynystėje.

Zerubabelis ir Jozuė nusprendė pirmiausia pastatyti aukurą Dievui ir kuo greičiau paruošti deginimo auką. Sukvietė visus kartu ir aukojo Dievui. Po to Zerubabelis pareiškė:

– Mes švęsime šventes, kaip praeityje darė mūsų šeimos. Prie šventyklos kiekvienas turi pastatyti palapinę ir mes visi kartu iškilmingai švęsime mūsų naujoje tėvynėje.

Šventės metu Tabita tarė savo šeimai:

– Aš nenorėjau grįžti į Jeruzalę, bet dabar džiaugiuosi, kad karalius Kyras paklausė prašymų. Aš negaliu sulaukti, kada galėsiu padėti naujos šventyklos statyboje. Ir iš tikrųjų, tėti, kada mes pradėsime?

Sabata

Šios pamokos įspūdžiais pasidalykite su tėvais.

Sekmadienis

Keletą kartų perskaitykite įsimintiną eilutę ir išmokite ją mintinai. Po to savais žodžiais užrašykite ją į knygutę.

Melskitės, kad Dievas jums vadovautų ir suteiktų išminties.

Pirmadienis

Perskaitykite Ezros 1 skyrių, kur rašoma, kaip karalius Kyras padėjo belaisviams iš Persijos grįžti namo.

Pagalvokite apie 2–4 eilutes. Ką jūs jaustumėte, jeigu išgirstumėte, kaip Kyras kalba tokius žodžius? Ar jūs juo patikėtumėte? Ar norėtumėte važiuoti ir padėti atstatyti šventyklą?

Melskitės, kad būtumėte budrūs ir savo gyvenime matytumėte Dievo vedimą.

Antradienis

Perskaitykite Ezros 2, 1–70.

Suskaičiuokite grįžusius žmones ir gyvulius. Kodėl kai kurie bandė įrodinėti, kad jų šeimos kilusios iš Izraelio? (Ezros 2, 59–62). Kaip šis klausimas buvo išspręstas? (Ezros 2, 63).

Melskitės, kad Dievas jums nurodytų, kaip statyti Jo bažnyčią.

Trečiadienis

Perskaitykite Ezros 2, 68 – 3, 3.

Kur gyveno žmonės, sugrįžę į Jeruzalę? O jūs ar kada nors sugrįžote ten, kur kažkada gyvenote? Kaip jautėtės? Ką darėte? Kodėl?

Nupieškite tą vietą, kurioje seniai buvote, bet ją mylite, ji jums patinka.

Pasimelskite, kad kada nors jūs vėl galėtumėte pabūti toje vietoje.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Ezros 3, 4–6 ir Nehemijo 8, 14–18. Padarykite bet kokio dydžio modelį. Pagalvokite, koks buvo Palapinių šventės tikslas? Melskitės, kad gyventumėte Dieve ir Dievas gyventų jumyse.

Penktadienis

Perskaitykite Ezros 3, 7–12.

Užsimerkę įsivaizduokite tą vaizdą. Kokius kvapus jūs jaučiate ir kokius garsus girdite? Savo knygutėje užrašykite penkis pavyzdžius iš savo gyvenimo, kuriais jūs galite pašlovinti Dievą. Melsdamiesi padėkokite Dievui už tuos patyrimus. Jais pasidalykite su savo šeima.

6 pamoka

ŠVENTYKLOS STATYBA

Įsimintina eilutė: „Tad būk atidus, nes Viešpats išsirinko tave pastatyti šventovės Namus. Būk ryžtingas ir imkis darbo“ (1Metraščių 28, 10.)

Tyrinėjimo tekstai: Ezros 4–6 skyriai.

Pagrindinė mintis: Mes galime tarnauti Dievui netgi tada, kai esame prislėgti ir nusivylę.

Kai džiaugiatės savo planais, ar buvo toks atvejis, kad kažkas sudrumstė jūsų džiaugsmą ir nuliūdino? Kaip jūs elgiatės su tuo žmogumi? Įsivaizduokite, kad jūs gyvenate tuo laiku, kai statoma šventykla. Ką jūs jaučiate?

Tabita paėmė krepšį, kuriame buvo tėvui ir broliui maistas pietums, ir nuėjo prie šventyklos. Ji negalėjo patikėti, kad Jeruzalėje ji jaučiasi kaip namuose. Kai ji priėjo Saros namus, jos draugė pašaukė:

– Tabita, palauk manęs. Aš taip pat nunešiu maisto tėvui.

Mergaitės mėgavosi šilta saulėta diena. Neilgai josėjo iki šventyklos, kur dirbo jų tėvai ir broliai. Kai darbininkai pavalgė, mergaitės klausėsi, kas atsitiko tą dieną.

– Aš nežinau, ką ruošiasi daryti Zerubabelis su samariečių prašymu, – tarė Tabitos tėvas. – Bet aš netikiu, kad jis leis jiems dirbti kartu su mumis.

– Zerubabelis taip pat prieš tai. Šį rytą aš su juo kalbėjau, – pastebėjo Saros tėvas. – Jis nori, kad mes visi po pietų susirinktume.

– Tėti, – paklausė Tabita, – argi blogai, jei kiti žmonės padės mums statyti šventyklą? Aš manau, kad tada darbas vyks greičiau.

– Taip, darbas vyktų greičiau, – sakė tėvas, – bet tie samariečiai garbina stabus ir bando juos atnešti į šventyklą. Bus geriau, jei mes laikysimės nuo jų atokiau.

Tos dienos vakarą vakarieniaujant tėvas tęsė:

– Mes samariečiams pasakėme, kad jie negali padėti mums statyti šventyklą. Bijau, kad mūsų atsakymas atneš mums daug nemalonumų. Nepasakysi, kad jie atrodė laimingi, kai išgirdo mūsų atsakymą.

Po kurio laiko samariečiai apsinkino padėti. Jie pradėjo skleisti nešvarius, negerus gandus.

Daugelis vyrų nebėjo į darbą. Izraelitų šeimos meldėsi, kad Dievas padėtų, kad samariečiai paliktų juos ramybėje. Bet tokia situacija tęsėsi ne vienerius metus. Šventyklos statyba sustojo. Visi buvo labai nuliūdeję.

Kartą Tabitos brolis Samuelis parbėgo namo šaukdamas:

– Šiandien aš išgirdau puikią naujieną! Karalius Darijus paskelbė, kad mes vėl galime pradėti šventyklos statybą!

Ankstų rytą tėvas ir Samuelis nuėjo į statybos aikštę. Bet neilgai džiaugėsi.

– Sara, tu nepatikėsi, – tarė Tabita po keletos dienų, valydama kilimą. – Tie ramybės drumstėjai parašė dar vieną laišką karaliui Darijui ir pareiškė, kad mes, žydai, rengiamės sukilti, kai tik šventykla bus pastatyta.

– Aš žinau, – tarė Sara, – Viešpats padės, o vyrai turi tęsti darbą tol, kol negaus iš karaliaus įsakymo.

Tabita samprotavo: „Na taip, dabar jie perdavė informaciją vadovams, kad Kyras įsakė atstatyti šventyklą. Nežinau, ar tai turės įtakos darbų eigai“.

– Tu žinai, kad pranašai Agėjas ir Zacharijas stengėsi padrašinti žmones. Aš tai tikiu, kad didžioji dalis darbų bus atlikta. Labai noriu, kad šventykla būtų baigta statyti ir pašventinta, – papildė Tabita.

Pasklido nauji gandai po visą apygardą. Kai kurie kalbėjo, kad Darijus privers žydus nutraukti šventyklos atstatymo darbus. Kiti kalbėjo, kad jis leis užbaigti pradėtus darbus.

Praėjo keletas savaitių. Tabita, išgirdusi, kad prasidėjo didelė sumaištis, vėl nuėjo prie šventyklos, nešdama maistą pietums. Netikėtai Tabitą apsupo didžiulė minia. Ji pateko į žmonių grupelės centrą ir nesuprato, kas galėjo juos taip sujaudinti. Greitai Tabita sužinojo, kad karalius Darijus atsiuntė atsakymą. Visi bėgo prie šventyklos, norėdami išgirsti, ką rašo karalius Darijus. Greitai priėjo šventyklos laiptus. Tabitos ieškojo tėvai. Prasiskverbusi pro minią, ji jau stovėjo šalia jo.

– Tėti, kaip tu manai, ką atsiuntė karalius? – paklausė Tabita, nieko gero nesitikėdama.

– Neteks mums ilgai laukti, kad sužinotume. Žiūrėk. Agėjas atsistojo skaityti laiško. Minia nutilo. Kiekvienas jautė liaudyje vyraujančią įtampą: ar Darius leis tęsti statybą?

Pranašas Agėjas pradėjo skaityti:

– Visoms Trans Euftrato teritorijos valdžioms! Laikykitės toliau nuo žydų provincijos. Netrukdykite Jeruzalės šventyklos atstatymo darbams. Leiskite žydų vadovams ir jų padėjėjams atstatyti Dievo šventyklą pagal jos pirminę būklę.

Visa minia nuščiuvo. Jie gali baigti šventyklos atstatymą. Toliau Agėjas skaitė, kad karalius Darijus liepė valdžioms suteikti pagalbą žydams.

Tabita švelniai apkabino tėvą.

– Mes galime užbaigti šventyklos atstatymą! – sušuko ji.

Išklausę Darijaus dekretą, visi panoro padėti atstatyti šventyklą. Po keleto darbo metų žmonės užbaigė šventyklos atstatymo darbus, ir šventykla buvo pašventinta.

Šventyklos pašventinimo dieną Tabita apsirengė savo geriausius drabužius.

– Mama, ar tu gali patikėti!? – sušuko ji. – Pagaliau lauktoji diena atėjo!

– Taip, – atsakė jos mama. – Prieš daugelį metų mes išvykome iš Babilono, o dabar einame į savo šventyklos pamaldas. Per visus šiuos sunkius metus Dievas buvo su mumis, Jis bus su mumis ir per pašventinimą.

– Aš džiaugiuosi, kad Dievas visada su mumis, – tarė Tabita. – Paskubėkime. Aš nieko nenoriu praleisti iš būsimos ceremonijos.

Sabata

Ar jums kada nors teko padėti maldos namų statyboje? Ar nerimavote, kai pasitaikydavo sunkumų? Kokią pagalbą galėtumėte suteikti savo bažnyčiai? Melskitės, kad Viešpats suteiktų tą galimybę ir padėtų ją įgyvendinti.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Šventyklos statyba“. Garsiai perskaitykite įsimintiną eilutę. Kartokite ją vėl ir vėl, kur bebūtumėt. Pagalvokite, kokį darbą Dievas galėtų jums paskirti? Melskitės dėl teksto kiekvienos dalies. Paprašykite Dievo parodyti jums, kokiam darbui Jis jus parinko.

Pirmadienis

Perskaitykite Ezros 4 skyrių.

Ar kada nors jūs gavote žinią apie jūsų darbų sustabdymą? Kaip jūs elgėtės? Kaip jūs manote, ką jautė žydai?

Paprašykite Dievo būti su jumis, kai kažkas bando jums sutrukdyti vykdyti Viešpaties jums pavestus darbus. Prašykite, kad Jis padėtų šlovinti Jį netgi tada, kai esate nusiminę ir nusivylę.

Antradienis

Perskaitykite Ezros 5 skyrių.

Žodyne suraskite žodį „apkalbos“. Kaip šis žodis siejasi su Ezros 5 skyriumi?

Prisiminkite, jeigu kažkas ruošiasi jums pakenkti, kreipkitės į suaugusius.

Padėkokite Dievui už tai, kad Jis visada su jumis, skatina jus tarnauti Jam ir šlovinti Jį.

Trečiadienis

Perskaitykite Ezros 6, 1–12.

Tiesa visada nugali, bet tam reikia laiko. Paprašykite ką nors iš suaugusių jums papasakoti, kai jie buvo nusiminę ar nusivylę.

Prašykite Dievo, kad Jis padėtų jums surasti išeitį iš panašios situacijos, kai jūs į ją patenkate.

Prisiminkite: Mes galime tarnauti Dievui netgi tada, kai esame nusiminę ar nusivylę.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Ezros 6, 13–22.

Pagalvokite, ką jūs galėtumėte padaryti remontuojant ar tvarkant jūsų bažnyčią. Kaip jūs atšvęstumėte darbų pabaigą? Savo knygutėje užrašykite šventės planą. Melsdamiesi padėkokite Dievui už Jo meilę ir rūpestį.

Penktadienis

Žydai niekada nepasidavė ir niekada neatsisakė svajonės apie šventyklos atstatymą. Jie ją saugojo netgi tada, kai buvo nusivylę, kadangi norėjo tarnauti Dievui. Kokią svajonę reikėtų saugoti jūsų šeimoje?

Susirinkite visa šeima ir padarykite plakatą, kuris paskatintų jus išsaugoti savo svajonę. Gavę leidimą, atneškite jį parodyti visai Sabatos mokyklos klasei.

Prašykite Dievo padėti jūsų šeimai saugoti svajonę ir tarnauti Jam netgi tada, kai esate nusiminę ar nusivylę.

7 pamoka

EZROS PADĖJĖJAS

Įsimintina eilutė: „Kas tik dangaus Dievo įsakyta, tebūna vykdoma uoliai dangaus Dievo Namams“ (Ezros 7, 23).

Tyrinėjimo tekstai: Ezros 7 skyrius.

Pagrindinė mintis: Vienas iš tarnavimo Dievui būdų – tai padėti žmonėms ir dirbti bažnyčioje.

Ar jums kada nors teko padėti tam, kuris užsiėmęs įdomiais darbais? Įsivaizduokite, kad Ezrai reikalingas padėjėjas, ir jis pasirinko jus.

– Senele, kur tu!? – džiaugsmingai pašaukė trylikos metų Mikas.

– Aš čia, Mikai, – atsakė Tabita. – Kodėl tu toks linksmas?

Praėjo šešiasdešimt metų nuo to laiko, kai Tabita su savo šeima iš Babilono grįžo į Jeruzalę. Dabar ji jau senelė. Tabita gyveno su savo sūnaus šeima.

– Senele, tu nepatikėsi! – sušuko Mikas.

– Na, galbūt patikėsiu, jeigu tu pasakysi, – šypsodamasi atsakė Tabita.

– Prisimeni, tėvelis sakė, kad žmogus, vardu Ezra, atvažiuos į Jeruzalę? Ir kad karalius Artakserksas pasiuntė jį čia?

– Taip. Jis prieš dvi dienas atvažiavo, – atsakė ji.

– Ir kartu su juo du tūkstančiai šeimų, – papildė Mikas. – O su jais viskas, kas būtina.

– Kokia puiki žinia! – sutiko senelė. – Betgi kuo aš negaliu patikėti?

Mikas nusišypsojo:

– Ezrai reikalingas berniukas, kuris padėtų jam. Aš nuėjau į šventyklą ir kalbėjausi su juo. Ir jis paėmė mane padėjėju.

– Kaip nuostabu! – sušuko senelė. – Kada gi tu pradėsi? Ir ką tu ten darysi, Mikai?

– Jis nori, kad aš šiandien po pietų nueičiau, – pasakė Mikas. – Žinoma, jei sutiksi. Aš sakiau jam, kad paprastai po pietų mes tyrinėjame pranašystes.

– Manau, kad šiandien mes tai galime pakeisti, – šypsodamasi tarė senelė. – Jeigu tik mes visiškai neatsisakysime šio įpročio.

– O, ne, – užtikrino ją Mikas. Ezra apsidžiaugs išgirdęs, kad Izraelyje senelės su anūkais kartu tyrinėja pranašystes. Jis norėtų, kad mes tęstume tai daryti.

– Labai gerai. Po pietų tu gali eiti, o pranašystes tyrinėsime vakare.

Mikas greitai papietavo. Jis nenorėjo pavėluoti į susitikimą su Ezra. Atrodė, kad iki šventyklos kelias labai ilgas, bet pagaliau Mikas jau stovėjo ant šventyklos laiptų.

– Mikai! – pasigirdo balsas.

Mikas atsigrėžė ir pamatė Ezrą, stovintį šalia asilų pulkelio.

– Ateik čia, – paprašė Ezra. Mikas nuskubėjo vykdyti prašymo.

– Kaip matau, tavo senelė sutiko, – pastebėjo Ezra.

Mikas linktelėjo.

– Gerai. Mes turime įsitikinti, kad visos atsargos yra suskaičiuotos ir saugiai saugomos, – tarė Ezra. – Karalius buvo labai dosnus. Ir aš turiu įsitikinti, kad pas mus viskas teisingai užrašyta.

– Aš paskyriau žmones padėti iškrauti, bet tu man reikalingas perduoti nurodymus ir atlikti kitus mano pavedimus. Pirmiausia man reikia perduoti pranešimą į skaičiavimo palapinę. Be aukso ir sidabro, kuriuos aš gavau nuo karaliaus, yra dar dovanos, atvežtos iš artimųjų žemių. Perduok jiems, kad ten turi būti šeši tūkstančiai svarų sidabro, penki šimtai saikų kviečių, penki šimtai homerų vyno ir penki šimtai homerų aliejaus, o taip pat keletas saikų druskos. Jeigu jie negali visko suskaičiuoti, tegu nedelsiant apie tai praneša man.

– Nejaugi iš tikrųjų Artakserksas visa tai davė? – nustebęs paklausė Mikas.

– Taip, ir tai dar ne viskas, – tarė Ezra. – Kai tu sugrįši, aš papasakosiu tau dar kai ką. Mikas greitai perdavė įsakymą ir grįžo padėti Ezrai.

– Ko gi dar karalius atsiuntė kartu su tavimi? – nekantriai paklausė Mikas.

– Dievas suteikia galimybes ir karaliui, Mikai, – atsakė Ezra. – Karalius atsiuntė kunigų ir levitų, giedotojų, sargų prie vartų ir tarnautojų padėti tarnavimui šventykloje.

– Tikriausia dabar pamaldos bus tokios, kaip pasakojo man senelė, – tarė Mikas. – Aš nekantrauju jų sulaukti.

Užkėlęs ant asiliuko nugaros ryšulį, Ezra tarė:

– Mikai, kai karalius visa tai man pasakė, ką jis padarė dėl Izraelio, aš dėkojau Dievui. Juk tai Jis paskatino karalių tai padaryti. Pats karalius nebūtų pasiryžęs tai padaryti.

Galvodamas apie Ezros žodžius, Mikas suprato, kad labai dažnai jis priimdavo kaip pareigą tai, jog šventykloje bus tarnavimas.

– Ezra, aš supratau, ką tu turi omenyje, – tarė jis. – Mano senelė dar prisimena Babilono nelaisvę. Ten mūsų tautos žmonės neturėjo šventyklos ir tarnavimo. Netgi sugrįžus į Jeruzalę, dar daugelį metų nebuvo šventyklos. Galvodamas apie tai, kaip Dievas tokia išmintimi apdovanojo karalių, aš labai džiaugiuosi.

– Bet ir mes turime daryti viską, ką galime, šventyklos palaikymui, – priminė Ezra. – Juk ne tik vien turtingasis karalius turi mus aprūpinti viskuo, kas būtina.

– Tu teisus, – sutiko Mikas. – Tikriausia aš giedosiu chore. Ir aš tada taip pat galėsiu įnešti savo indėlį į mūsų pamaldas.

Sabata

Prisiminkite, kaip jūs kam nors perdavėte svarbią informaciją. Ar jūs supratote reikalo svarbumą ar ne? Ką jūs dabar galvojate apie tai? Pagal šią tyrinėjamą temą, savo sprendimą ir išvadą užrašykite į knygutę.

Paprašykite Dievo padėti įgyvendinti jūsų priimtą sprendimą.

Sekmadienis

Prisiminkite pasakojimą „Ezros padėjėjas“.

Pagalvokite apie jums patinkančius bažnyčios darbininkus. Koks tų žmonių darbas? Ką jie padarė, kas jums patinka? Kuo tiems žmonėms jūs galite padėti?

Ką nors iš suaugusiųjų paprašykite papasakoti, kaip kūrėsi jūsų bažnyčia.

Melskitės už tuos žmones, kurie vadovauja bažnyčiai.

Pirmadienis

Perskaitykite Ezros 7, 7–10.

Kas rašoma įsimintinoje eilutėje apie Ezros ir Dievo santykius?

Kas toksai Aaronas? Kodėl taip svarbu, kad Ezra yra Aarono palikuonis? (žr. Išėjimo 4, 14 ir 7, 1).

Kokius penkis darbus, paminėtus 7 eilutėje, jums norėtūsi daryti? Kodėl? Kokių specialių įpročių ar talentų jums reikėtų? Užrašykite savo knygutėje.

Antradienis

Išmokite įsimintiną eilutę. Ko ji jus moko? Savo nuomone pasidalykite su suaugusiais. Perskaitykite pirmąją Artakserkso laiško dalį Ezros 7, 11–20.

Dėkokime Dievui už žmones, kurie dirba bažnyčios labui ir daro ją geresnę.

Trečiadienis

Perskaitykite Artakserkso laiško antrąją dalį Ezros 7, 21–24.

Paprašykite ko nors iš suaugusiųjų papasakoti jums tuos atvejus, kai jiems padėjo, esant reikalui.

Kaip jūs galite atsakyti į kieno nors reikmę?

Paprašykite Dievo padėti jums palaikyti bažnyčios programą ir žmones.

Ketvirtadienis

Kaip jūs manote, ko panorėtū iš jūsų Dievas, jeigu jūs paprašytumėte nurodyti jums būdą, kaip palengvinti Jo darbą?

Atsakymo pagrindu suplanuokite tokį būdą, kokio nori Dievas.

Pasiūlykite savo šeimos nariams ar bendraklasiui padaryti tai, ko jie nemėgsta.

Paprašykite Dievo padėti jums šiandien išpildyti Jo reikmes. Melskitės kol įsitikinsite, kad tai galite padaryti dėl Jo.

Penktadienis

Biblijoje atsiverskite Psalmių knygą. Suraskite šlovinimo eilutes. Išsirinkite psalmę, kuri būtų jūsų asmeninės psalmės pavyzdžiu. Užrašykite ją į savo knygutę. Per šeimos pamaldas perskaitykite tą psalmę. Paskambinkite kuriam nors savo bažnyčios vadovui ir perskaitykite tą psalmę. Paprašykite Dievo laiminti jus ir tuos žmones, kurie vykdo bažnyčios programą.

8 pamoka

ATLEISTA AMŽINAI

Įsimintina eilutė: „Kas slepia savo kaltes, tam nesiseks, o kas jas išpažįsta ir nebenusikalsta, tas susilauks gailestingumo“ (Patarlių 28, 13).

Tyrinėjimo tekstai: Ezros 9–10, 17.

Pagrindinė mintis: Tarnavimo Dievui svarbia dalimi yra nuodėmių išpažinimas Jam, o taip pat padėka Jam ir pašlovinimas už nuodėmių atleidimą.

Ką jūs darote, kai kažkas jus nuvilia? Ar verkiate? Ar kalbate su tuo žmogumi? Įsivaizduokite save tokioje situacijoje, į kokią pateko Mikas.

Mikas iš tikrųjų žavėjosi Ezra. Netgi kai jiems būdavo daug darbo, Ezra būdavo ramus ir linksmas. Mikas stebėjosi: atrodo, kad Ezra niekada nepatyrė nusivylimo ir liūdesio.

Kartą rytą seniūnų grupė atėjo į šventyklą.

– Atsiprašome, gal žinai, kur Ezra? – paklausė vienas vyras.

– Žinau, – atsakė Mikas. – Prašau, palaukite čia.

Mikas greitai surado Ezra. Šiuo dienos metu vizitas reiškė ypatingai svarbų reikalą. Perdavęs žinią, Mikas su Ezra grįžo atgal. Tas žmogus, kuris kalbėjosi su Miku, dabar kalbėjosi su seniūnais.

– Izraelio žmonės ne visiškai pasitiki Dievu, – tarė jis. – Daugelis iš jų, netgi kunigai ir levitai, įsipainiojo į nuodėmes ir išdavystes.

Ezra įplėšė savo drabužius ir pradėjo rauti plaukus nuo savo galvos. Mikas sumirkčiojo, pamatęs krintančius iš Ezros rankų plaukus. Netikėtai Ezra atsisėdo. Mikas priėjo prie jo ir paklausė:

– Ezra, ar tau viskas gerai?

Ezra neatsakė. Jis sėdėjo, žiūrėdamas tiesiai prieš save.

Seniūnų vadas tarė Mikui:

– Ezra labai nuliūdino nuodėmės, kurias mūsų žmonės padarė prieštaraudami Dievui. Aš manau, kad reikia jam leisti kurį laiką viską ramiai apmąstyti.

Ėjo valandos, daugelis giliai tikinčių žmonių atėjo palaikyti Ezros ir seniūnų. Ezra vis dar sėdėjo ir žiūrėjo priešais save. Kai atėjo vakarinio aukojimo metas, staiga Ezra atsistojo ir dar labiau įplėšė savo drabužius. Po to jis atsiklaupė, pakėlė rankas į dangų ir pradėjo melstis.

– O Dieve, aš labai prislėgtas ir jaučiu gėdą, kad tiesiog dabar Aš ateinu pas Tave. Mes padarėme daugelį neteisingų poelgių. Mes nusidėjome ir dėl to turėjome didelių problemų. Mes atsukome Tau nugarą. Tai padarė mus mūsų priešų vergais. Ir nepaisant to, Tu vėl padarei mus laisvus. Tu dirbai su karaliumi, kuris netiki Tavimi, kad leistų mums pastatyti Tavo šventyklą. O mes vėl nuodėmiau-

jame, prieštaraujame Tau. Mes vėl ateiname pas Tave ir prašome Tavo atleidimo. Prašau, pasigailėki ir atleiski mūsų nuodėmes. Gyvenki mumyse ir padėki mums suprasti, kaip įvykdyti Tavo valią.

Kai Ezra baigė melstis, vienas iš seniūnų, Šechanija, jam tarė:

– Mes padarėme daug klaidų, ir mes turime atnaujinti sandorą su Dievu. Mes norime, kad Tu padėtum mums atstatyti tarpusavio santykius su Dievu.

– Aš taip pat to noriu. Bet pirmiausia kunigai, levitai ir seniūnai turi prisiekti, kad prisiima atlikti tuos darbus, kuriuos Dievas mums skyrė.

– Mes sutinkame, – atsakė jie.

– Dabar jau vėlu, – tarė Ezra. – Rytoj su seniūnais nuspręsimė, ką daryti.

Kitą rytą Mikas nuėjo į šventyklą. Kai visi atėjo, Ezra kalbėjosi su seniūnais apie tai, kad visiems Izraelyje reikia atgailauti. Jie nusprendė išsiuntinėti pranešimus, kad visi žydai per tris dienas turėtų atvykti į Jeruzalę. Kitaip jie praras savo žemę ir jiems nebus leista būti tremtinių, sugrįžusių į tėvynę, bendruomenėje.

Po trijų dienų žmonės susirinko prie šventyklos laiptų, nepaisant to, kad lijo smarkus lietus.

Ezra ir seniūnai išėjo į aikštelę priešais šventyklą. Ezra pakėlė rankas, kad žmonės nutiltų.

– Šiandien mes čia susirinkome išpažinti savo nuodėmes ir pasižadėti Dievui, – tarė Ezra. – Ar jūs tam pasiruošę?

– Taip, mes pasiruošę, – atsakė visi, stovėdami lietu lyjant.

Staiga kažkas pasakė:

– Čia yra labai daug tokių, kuriems reikia išpažinti ir pasižadėti. Aš manau, bus geriau, jei tu paskirsi seniūnus mūsų miestuose, kurie priimtų mūsų pažadus ir padėtų mums ištaisyti mūsų klaidas. Dabar lietaus sezonas, todėl bus sunku už miesto įkurti stovyklą.

– Aš sutinku su jumis, – atsakė Ezra. – Šiandien iš kiekvienos grupės aš parinksiu po žmogų.

Per tris mėnesius jūs turėsite ištaisyti savo klaidas.

Po to, kai minia išsiskirstė, Mikas pasiliko pasikalbėti su Ezra.

– Mikai, tu dar čia? – paklausė Ezra.

– Taip, aš noriu kai ko paklausti tavęs, – atsakė Mikas. – Ar tu tiki, kad Dievas vėl atleis mums?

– O taip, Mikai, – tarė Ezra. – Kai mes padarome klaidas, o paskui atgailaujame ir prašome Dievo atleisti, Jis atleidžia.

– Aš džiaugiuosi, kad Dievas toks, – tarė Mikas.

– Ir aš taip pat, – šypsodamasis sutiko Ezra.

Sabata

Prisiminkite, ką jūs kartais darote netinkamo Dievui ir artimiesiems. Ar prašote atleidimo, ar gavote atsakymą? Ištyrinėję šią temą, priimkite sprendimą niekada nenutolti nuo Dievo. Savo sprendimą užrašykite į knygutę. Prašykite Jėzaus pagalbos šį sprendimą įgyvendinti.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Atleista amžinai“.

Kaip jūs manote, kodėl po viso to, ką Dievas padarė Izraeliui, jie nesekė Juo? Pagalvokite, kai prausiatės po dušu, ką būtumėte jautę lietu lyjant, stovėdami prie šventyklos. Ištyrinėję šios savaitės temą, prašykite Dievo padėti jums suprasti atleidimo prasmę.

Pirmadienis

Kad geriau įsimintumėte, ant popieriaus lapo užrašykite įsimintiną eilutę ir jį pakabinkite matomoje vietoje.

Kokiais būdais jūs galite nusišvęsti savo nuodėmes? Apsvarstykite su suaugusiais, kokią žalą

gali padaryti nuodėmių slėpimas.

Žodyne suraskite žodį „atsižadėjimas“. Kaip jūs atsižadate savo nuodėmių? Prašykite Dievo parodyti jums jūsų nuodėmes, o po to jas išpažinti ir atsižadėti.

Antradienis

Perskaitykite Ezros 9, 1–9. Ką žmonės darė nutoldami nuo Dievo? Ką jūs šiandien darote nutoldami nuo Dievo? Ką jūs šiandien darote, kad būtumėte su Dievu? Savo knygutėje surašykite priemonių sąrašą.

Paprašykite Dievo parodyti jūsų nuodėmes, kurios atitolina nuo Jo. Laimei, tarnavimas Dievui yra savo nuodėmių Jam išpažinimas ir dėkojimas bei šlovinimas Jo už tai, kad Jis per Jėzų Kristų mums atleido.

Trečiadienis

Perskaitykite Ezros 9, 10–15.

Susipažinkite su jūsų vietinio laikraščio turiniu. Dėl ko šiandien melstūsi Ezra, jeigu būtų susipažinęs su šiuolaikinių žmonių problemomis? Kaip ir Ezra, melskitės, kad Dievas atleistų nuodėmes tiems žmonėms.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Ezros 10, 1–8.

Tai, ką darė Ezra (6 eilutė), vadinasi pasninku. Kas dar panašiu būdu pasninkavo? Kodėl? (žr. Išėjimo 34, 28; Pakartoto Įstatymo 9, 16–18).

Jūsų amžiaus mokiniai neturėtų pasninkauti be maisto ar vandens. Bet kaip dar jūs galėtumėte pasninkauti? Melskitės už savo šalies ar bažnyčios vadovus.

Penktadienis

Perskaitykite Ezros 10, 9–17.

Kaip jūs manote, koks buvo izraelitų požiūris į nuodėmių išpažinimą?

Nupieškite spalvotą paveikslą, vaizduojantį jausmus žmonių, kuriems atleista. Giedokite atleidimo giesmę. Išpažinkite visas savo nuodėmes ir padėkokite Dievui, kad Jis atleido.

9 pamoka

TAI VISKAS, KO PRAŠAU

Įsimintina eilutė: „Tai Mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip Aš jus mylėjau. Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti“ (Jono 15, 12–13).

Tyrinėjimo tekstai: Jono 15, 12–17.

Pagrindinė mintis: Jėzus prašo, kad mes mylėtume vienas kitą, kaip Jis mus myli.

Jėzus ir vienuolika Jo mokinių ėjo kalnuotu keliu į Kedrono slėnį. Jonas, eidamas šalia Jėzaus, žinojo, kad Jis eina į Getsemanės sodą. Ten Jėzus mėgo melstis. Jie ėjo gerai nusiteikę po Velykų vakarienės. Jonas stengėsi įsiminti viską, ką kalbėjo Jėzus.

Jonas mąstė: „Be abejo, Jėzus kalbėjo apie tai, kad mes mylėtume vienas kitą. Prieš metus mes labai daug ginčijomės. Aš tikiu, kad dėl to Jėzus buvo nusiminęs“.

– Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti. Jūs – Mano draugai, jei vykdote tai, ką Aš jums įsakau.

„Jis ir vėl kalba apie mirtį, – mąstė Jonas. – Jis vis kalba mums, kad turės mirti. Ir viskas, ko Jis mūsų prašo, tai mylėti ir klausyti Dievo, būti mylinčiais ir paklusniais, ir pasiruošusiais paaukoti savo gyvybę dėl kitų“.

– Jau nebevadinu jūsų tarnais, nes tarnas nežino, ką veikia jo šeimininkas. Jus Aš vadinu draugais, nes jums viską paskelbiau, ką esu iš Savo Tėvo girdėjęs.

„Tikrai, – pagalvojo Jonas. – Jėzus jais visiškai pasitikėjo. Jis jiems atskleidė daugelį tiesų.

Jie dvasines tiesas supranta geriau nei dabartiniai kunigai ir fariziejai. Ir netgi tada, kai Jėzus kalba, kad greitai juos paliks, Jis pažada, kad Šventoji Dvasia pasiliks su jais ir jų draugystė tęsis“.

Jonas, Jėzus ir kiti dešimt mokinių ėjo tylėdami. Šį vakarą Gelbėtojas buvo paskendęs Savo mintyse. Atrodė, kad Jo mintys yra už tūkstančių mylių nuo čia.

Jėzus vėl kalbėjo:

– Ne jūs Mane išsirinkote, bet Aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų, kad ko tik prašytumėte Tėvą Mano vardu, Jis visa jums duotų.

„Tai tiesa, – galvojo Jonas. – Iš tikrųjų kažkas buvo nepaprasto jų draugystėje su Jėzumi. Daugelis žmonių sekė Juo, bet Jėzus tik juos pasirinko. Dabar Jis prašo šiais ypatingais tarpusavio santykiais pasidalyti su kitais. Mylėti kitus taip, kaip Jėzus juos myli. Jie visi pradėjo geriau elgtis vienas su kitu tuos tris metus, kuriuos praleido kartu su Jėzumi. Žinoma, jie vis dar ginčijosi vienas su kitu, kaip šį vakarą, bet tai nebuvo nieko bendro su tuo, kokie jie anksčiau buvo, prieš susipažįstant su Jėzumi“.

– Aš jums tai įsakau: vienas kitą mylėti! – Jėzus pasižiūrėjo į Joną, paskui į Petrą ir Jokūbą, norėdamas įsitikinti, ar jie Jį suprato. Visi linktelėjo, bet nebuvo užtikrinti, kad jie visiškai Jį suprato.

Iš tikrųjų naujojo meilės įsakymo buvo žymiai sunkiau laikytis, negu visų fariziejų nurodymų ir taisyklių. Šis įgudimas pats savaime neatėjo. Bet būdami kartu su Jėzumi, mokiniai keitėsi. Jie įsivaizdavo, kad Šventoji Dvasia, kurią jiems Jėzus žadėjo atsiųsti, suteiks jiems jėgų ir mokys mylėti kitus taip, kaip juos mylėjo Jėzus.

Kurį laiką jie visi tylėdami ėjo per Kedrono slėnį. Tą akimirką Jėzus galėjo pagalvoti: „Aš tikiuosi, kad kai atiduosiu Savo gyvybę už juos, jie pagaliau supras, kas yra meilė“.

Sabata

Sudarykite kryžiažodį apie draugystę (10 žodžių).

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Tai viskas, ko Aš prašau“.

Pagalvokite, už ką mirė Jėzus? Ar Jis būtų miręs, jeigu be jūsų niekas nebūtų priėmęs Jo atleidimo ir išgelbėjimo dovanos?

Melsdamiesi dėkokite Jėzui, kad Jis yra jūsų draugas ir mirė, kad jūs gyventumėte.

Pirmadienis

Perskaitykite Jono 15, 12–17.

– Pagalvokite ir savo knygutėje užrašykite tris ypatingus būdus, kaip patarnauti kitiems taip, kaip Jėzus mums tarnavo. Išmokite įsimintiną eilutę. Užrašykite maldą Jėzui, kuria dėkokite Jam, kad Jis dėl jūsų atidavė Savo gyvybę.

Antradienis

Perskaitykite Jono 15, 12–13.

Sukurkite draugystės simbolį, nedidelį paprastą priešinį, kuris jums primintų draugystę. Ap- link draugystės simbolį užrašykite įsimintiną eilutę. Paveikslą pakabinkite matomoje vietoje, kad kiekvieną rytą jį galėtumėte matyti. Paprašykite Dievo padėti savo aplinkoje suburti bendruomenę,

kurioje galėtumėte tarnauti ir aukotis taip, kaip darė Jis.

Trečiadienis

Perskaitykite Jono 15, 14 ir Mato 22, 37–40.

Pagalvokite, kaip mes galime parodyti Dievui, kad mes – Jo draugai? Ką reiškia: „Mylėti Dievą visa savo širdimi, siela ir protu“?

Pateikite pavyzdžius. Pasikalbėkite su kuo nors iš suaugusiųjų, ką reiškia „mylėti save“?

Paprašykite Dievo išmokyti jus, kaip pirmiausia mylėti Dievą, o po to kitus.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Jono 15, 15.

Pagalvokite, koks yra skirtumas tarp tarno iš draugo? Savo knygutėje užrašykite mažiausia tris skirtumus.

Dėkokite Dievui, kad Jis mus priima ne kaip tarnus, bet kaip draugus. Pasimelskite už tris savo draugus. Ar jie taip pat yra Jėzaus draugai?

Penktadienis

Perskaitykite Jono 15, 16–17.

Pagalvokite, ką reiškia „duoti vaisių“?

Paprašykite tėvų leidimo paruošti ypatingas vaišes ir pasikviesti keletą draugų kartu pasi-
vaišinti. Pavalgę kartu sudarykite draugišką akrostichą. Iš žodžio „draugystė“ pagal kiekvieną raidę
pasirinkite žodį ar frazę.

Melskitės vienas už kitą, kad jūs visada tarpusavyje būtumėte draugais ir su Jėzumi.

10 pamoka

VIDURNAKČIO DRAUGAS IŠ GALILĖJOS

Įsimintina eilutė: „Bičiulis visada bičiulis, bet brolis gimęs vargu dalytis“ (Patarlių 17, 17).

Tyrinėjimo tekstai: Luko 11, 5–13.

*Pagrindinė mintis: Dievas visada myli mus, ir mes norime atspindėti Jo meilę bei dalytis
ja su kitais*

**Ar jums buvo atsitikę taip, kad jūsų draugas jus žadino, kai giliai miegojote, ar per-
traukė jus, kai jūs kažką svarbaus dirbote? Kokia buvo jūsų reakcija? Kaip jūs turėjote
teisingai reaguoti? Panašią istoriją pasakojo Jėzus. Įsivaizduokite, kaip visa tai vyko.**

Bum! Bum! Bum!

Zakas apsvirtė ant savo čiužinio ir pradėjo atidžiai klausytis. Bum! Bum! Bum! Vėl girdėjosi
garsas. „Nejaugi kažkas beldžiasi į duris? – pagalvojo Zakas. – Dabar vidurnaktis. Kas galėtų būti
už durų?“ Bum! Bum! Bum!

– Na gerai, gerai, – Zakas išgirdo tėvo murmėjimą. – Aš jau einu.

Kai tėvas užsidegęs žvakę ėjo prie durų, atsargiai žengdamas pro šeimos narius, miegančius
ant ištiestų čiužinių, Zakas sekė žvakės liepsną. Kažkodėl Zakas pagalvojo, kaip pasikeitė jo tėvas
po to, kai išgirdo Jėzaus kalbą žmonėms. Dabar jis jau nebe taip užsiplieksdavo, kaip anksčiau.

– Kas ten? – paklausė tėvas.

– Tai aš, Jokimas. – Tėvas atidarė duris.

Jokimai, kas atsitiko? – paklausė tėvas susirūpinusiu balsu. – Rabai pasidarė blogiau?

– Ne, nieko panašaus, – nuramino jį Jokimas.

– Tai kas atsitiko? Juk be reikalo nekeltum manęs vidury nakties, – tarė tėvas.

– Pas mane atėjo nelaukti svečiai. Nuo to laiko, kai Raba susirgo, ji nebuvo nuėjusi į turgų.

Taigi aš taip pat neturėjau laiko ten nueiti, – tarė Jokimas. – Gal paskolintum man duonos?

– Jokimai, tu prikėlei mane, kad pasiskolintum duonos? Vidury nakties! – pasipiktino tėvas.

– Aš žinau, – atsakė Jokimas. – Bet mano draugai nuėjo ilgą kelią ir jų vaikai alkani. Prašau, gal galėtum duoti man duonos?

Tėvas atsiduso.

– Jokimai, aš pažadinsiu visą šeimą, kol surasiu, ko tau reikia.

– Prašau. Aš daugiau neturiu į ką kreiptis, – meldė jį Jokimas.

– Na gerai, Jokimai, – pagaliau tarė tėvas. – Pažiūrėsiu, ką aš galėsiu surasti.

Zakas girdėjo, kaip tėvas darė virtuvės duris. „Kodėl vietoj tėvo Jokimas nepažadino mamos? Ji puikiai žino, kur yra duona, – galvojo Zakas.

– Uch! – sušuko tėvas.

Zakas sukikeno, jis įsivaizdavo, kaip tėvas privėrė savo pirštą. Jis iššliaužė iš patalo, stengdamasis nepažadinti jaunesniojo brolio.

– Jokimai, štai tau duona, – tarė tėvas, kai Zakas jau atsikėlė. – O dabar leiski pavargusiam žmogui grįžti į savo šiltą lovą.

– Dėkoju tau, mano drauge, – tarė Jokimas, paimdamas duoną. – Aš žinojau, kad tavimi galiu pasikliauti. Ramios nakties.

– Ramios nakties, – atsakė tėvas uždarydamas duris.

Atsigręžęs jis pamatė Zaką, kuris stovėjo už jo nugaros.

– Taigi Jokimui pavyko pažadinti visus namuose, – atsiduso tėvas.

– Ne. Manau, kad tik aš vienas pabudau, – patikino jį Zakas. – Aš stebiuosi, kad Jokimas pas mus atėjo vidury nakties.

– O aš tai ne, – atsakė tėvas.

– Ne? – paklausė Zakas. – Kodėl?

– Mes su Jokimu jau nuo vaikystės pažįstam vienas kitą. Svarbiausia draugystės dalis yra tai, kad tu padedi savo draugams patogiu ar nepatogiu laiku, – tarė Jis.

– Taip kaip šią naktį? – paklausė Zakas.

– Tu visiškai teisus. Tai buvo ne pats geriausias laikas, bet jis yra mano draugas ir žino, kad gali pas mane ateiti ir pažadinti mane, – sakė tėvas.

– Ir tu gali pas jį nueiti, kai tau prireiks pagalbos? – pasiteiravo Zakas.

– Aš netgi dukart nemąstyčiau apie tai, – atsakė tėvas. – Taip pat ir tau, jei paprašysi manęs duonos, aš neduosiu tau akmens.

– Tai man primena Jėzaus žodžius, kai neseniai mes Jo klausėmės, – tarė Zakas.

– Būtent ką? – paklausė tėvas.

– Jėzus sakė, kad Dievas nori, jog mes Jo prašytume to, ko mums reikia, – tarė Zakas. –

Kaip tu manai, tai reiškia, kad Jis duos man visko, ko noriu?

– Ar tu savo draugams duotum viską, ko jie bepanorėtų?

– Ne. Manau, aš turiu nuspręsti, ar iš tikrųjų jiems to reikia, – tarė Zakas.

– Aš tikiu, kad taip pat ir Dievas, – atsakė tėvas. – Jis mato mūsų reikmes ir duoda, kas

būtina. Bet yra didelis skirtumas tarp reikmės ir noro. Jeigu Jis duotų mums viską, ko norime, tai mums būtų blogai. Ir mes būtume ne geriausi Jo draugai.

– Tam, kad būtum geru draugu, reikia sąžiningai dirbti, ar ne taip? – paklausė Zakas.

– Taip, tikrai, – patvirtino tėvas. – Bet jeigu tu esi geras draugas, tau neturi reikšmės, kiek visa tai tau kainuotų.

Sabata

Sabatos mokyklos pamoką apsvarstykite su kuo nors iš suaugusių.

Sekmadienis

Prisiminkite pasakojimą „Vidurnakčio draugas iš Galilėjos“.

Savo žurnale surašykite savo draugų sąrašą. Šalia kiekvieno vardo užrašykite būdus, kaip jūs galite tapti ištikimiausiu draugu tam žmogui.

Melskitės, kad mylėtumėte savo draugus taip, kaip Dievas myli jus.

Prisiminkite: Dievas visada myli mus, ir mes norime atspindėti Jo meilę ir dalytis ja su kitais.

Pirmadienis

Perskaitykite įsimintą eilutę Patarlių 17, 17.

Žodyne raskite žodį „nelaimė“. Peržiūrėkite savo draugų sąrašą. Galbūt kurį nors ištiko nelaimė? Kaip tokioje situacijoje galite padėti savo draugui?

Melskitės, kad visais laikais būtumėte mylintis draugas.

Antradienis

Perskaitykite Luko 11, 5–8.

Ar jums teko būti tokioje situacijoje, kai jus pažadino vidury nakties? Ką jūs jautėte?

Šalia draugų sąrašo užrašykite vaikų vardus, kurie padėjo jums sunkią minutę? Paskambinkite ar parašykite laišką draugui ir padėkokite, kad jis jums padėjo.

Melskitės, kad Dievas laimingų tuos draugus, kurie parodė Dievo meilę jums.

Trečiadienis

Perskaitykite Luko 11, 9–13. Sudarykite akrostichą, panaudodami žodį „prašyti“. Padėkite jį matomoje vietoje.

Ar jūsų tėvai davė jums priešingai tam, ko jūs prašėte? Kaip jūs manote, kodėl jie taip darė? Kokia buvo jūsų reakcija?

Melskitės, kad turėtumėte noro atiduoti kitiems tai, ką Dievas jums duoda.

Ketvirtadienis

Žodyne raskite reikšmę žodžių „draugas“ ir „draugystė“.

Biblijoje suraskite ir perskaitykite eilutes apie draugystę. Iš teksto išrašykite tris pačius svarbiausius savo draugo charakterio bruožus. Ar jūs turite tokius bruožus?

Melskitės, kad turėtumėte tikro draugo charakterio bruožus. Padėkokite Dievui už parodytą pavyzdį.

Penktadienis

Perskaitykite Luko 11, 5–13 dar kartą. Susirinkę su savo draugais kartu apsvarstykite įsimintą eilutę.

Specialiai padarykite tris draugystės metodus trims draugams, kurie jums padėjo. Ant jų užrašykite įsimintą eilutę ir padovanokite savo draugams.

Melskitės, kad jūs mylėtumėte kitus taip, kaip Dievas!

NEMATOMA KARALYSTĖ

Įsimintina eilutė: „Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje“ (Mato 5, 16).

Tyrinėjimo tekstai: Mato 5, 1–16; Luko 6, 17–26.

Pagrindinė mintis: Dievas myli mus. Mes priimame Jo vertybes ir dalijamės jomis su kitais.

Ar kas nors kada nors jums kalbėjo kažką, kas būtų pakeitę jūsų nuomonę ir būtumėte pradėję mąstyti kitaip, negu anksčiau. Kaip tai pakeitė jūsų gyvenimą? Įsivaizduokite, kad jūs esate ant kalno ir klausotės Jėzaus kalbas.

Prisimerkdamas nuo saulės, minioje Menasė ieškojo savo šeimos. Jis daug girdėjo apie Mokytoją, vardu Jėzus. Vakar, vykdydamas pavedimą, Menasė girdėjo Jį kalbant miesto aikštėje. Praeitą naktį tėvas pranešė, kad šiandien visi ruošiasi eiti pasiklausyti Jėzaus. Pagaliau Menasė juos pamatė:

- Aš bijojau, kad nesurasiu jūsų, – tarė jis mamai.
- Aš taip pat, – atsakė ji. – Negaliu patikėti, kad tiek daug žmonių susirinko.
- Aš girdėjau, kad šiandien Jėzus ruošiasi paskelbti Savo karalystę, – tarė Menasė.
- Š –š–š , – sušnibždėjo Ziora, Menasės vyresnioji sesuo. – Aš manau, kad Jėzus pasi-ruošęs kalbėti.

Menasė apsidairė ir pamatė čia įvairaus luomo žmonių. Pagal kalbą ir aprangą jis galėjo nustatyti, kad kai kurie atėję iš toli, galbūt iš Jeruzalės. Jis netgi pastebėjo grupėje keletą fariziejų. Savo dėmesį nukreipęs į Jėzų, Menasė išgirdo, kaip Jis kalbėjo:

– Savo elgesiu jūs parodysite kitiems, kad esate Dievo karalystės dalis. Įsisąmoninkite, kad jūs patys nieko negalite nuveikti. Jums reikėtų leisti Dievui vadovauti jūsų gyvenime. Taip elgdami, jūs patirsite tikrąją laimę.

Menasė pagalvojo: „Aš džiaugčiausi tai darydamas, bet kai kada tai būna sunku“.

– Jei jūs pasižiūrėtumėte į jus supantį pasaulį, pamatytumėte daug žmonių, nepažįstančių Dievo, – tęsė Jėzus. – Tai būtų jums labai liūdna. Ir tada jūs surastumėte įvairių būdų, kaip papasakoti apie Dievą. Ir kai jūs pradėsite pasakoti apie Jį kitiems, pasijusite laimingi vien nuo to, kad pažįstate Dievą.

Menasė atsigrėžė ir sušnibždėjo:

- Tėve, Jis turi omenyje, kad aš turiu papasakoti apie Jį savo draugams?
- Ne tiktai savo draugams, Menase, – atsakė tėvas. – Jis taip pat turi omenyje visus, nepažįstančius Dievo, kurie pasitaikys tavo kelyje.

Jėzus tęsė:

– Jeigu jūs visiškai atsiduosite Dievui, Jis vadovaus jums. Ir tada kiti žmonės pamatys, kad Dievas veikia jūsų gyvenime. Jeigu jūsų draugai bando ginčytis ar muštis, sustabdykite juos.

Menasė sumišo: „Argi Jėzus žino, kad mano blogas charakteris? Aš dažnai pasimetu ir patenku į nemalonią padėtį. Aš turiu prašyti Dievo, kad duotų man jėgų ir supratimo pasikeisti“, – pagalvojo Menasė.

– Kai jūs tapsite Dievo vaikais, – sakė Jėzus, – jūsų draugystė su kitais bus tvirtesnė ir

patvaresnė. Jūs matysite daiktus taip pat, kaip kiti. Jūs dėsitate daug pastangų, kad sutvirtintumėte savo draugystę su žmonėmis.

„Taip elgiasi ir mano senelis, pagalvojo Menasė. – Jis visada stengiasi matyti daiktus kito žmogaus akimis. Galbūt dėl to tiek daug žmonių ateina pas jį patarimo“. Menasė atidžiai klausėsi Jėzaus.

– Jūs panorėsite turėti teisingus tarpusavio santykius su Dievu, kaip alkanas nori valgyti. Jums niekada neužteks to, ką siūlo Dievas, kol visai neatsiduosite ir seksite Juo, – sakė Jėzus. – Bet Aš turiu perspėti jus, – tęsė Jis. – Jeigu jūs nusprendėte visa savo širdimi atsiduoti ir sekti Juo – tai bus nelengva. Atsiras žmonių, kurie pradės juoktis iš jūsų. Jie kalbės apie jus kvailus dalykus ir netgi gali žėisti. Bet Dievas pasirūpins ir bus su jumis.

Menasė galvojo apie Jėzaus pasakytus žodžius, apžvelgdamas Jį supančią minią. Jis matė keletą fariziejų ir teisėjų. Jie neatrodė laimingi. O iš tikrųjų Menasė pagalvojo, kad jie jau niekada neatrodys laimingi. Galbūt jie nežinojo apie Dievą taip, kaip dabar kalbėjo Jėzus.

– Kai jūs uždegate aliejinį žibintą, jūs nepastatote jo taip, kad niekas negalėtų pasinaudoti jo šviesa, – sakė Jėzus žmonėms. – Jūs padedate jį ten, kur jis galėtų kuo daugiau apšviesti. Būtent taip jūs turite elgtis būdami Dievo vaikai. Jūs turite tapti šviesa ant kalno viršūnės, spinduliuojančia Dievo meilę visiems aplinkoje.

Menasė pasisuko į tėtį ir tarė:

– Aš norėčiau kuo nors būti panašus į tą žmogų, apie kurį kalbėjo Jėzus. Aš noriu būti Jo karalystės dalimi.

– Bet ar tu supranti, kad tu pats negali tai padaryti? – paklausė tėvas.

– Taip, Jėzus sakė, kad pats Dievas suteiks man jėgų tai padaryti, – atsakė Menasė.

– Jis tai ir padarys, – patvirtino tėvas. – Pasak Jėzaus, viskas, ko Tau reikia, tai suprasti savo reikmę, kad tavo širdyje įsikurtų nematoma Karalystė, turi to siekti visa širdim, o paskui dalytis su kitais.

– Tėti, kaip tu manai, ar aš galiu būti tos nematomos Karalystės paveldėtoju?

– Aš tikiu, kad tu jau esi paveldėtojas, – nusišypsojo tėvas.

Sabata

Su draugais sugalvokite skaičiuotę, kurioje išvardykite nematomos Karalystės savybes.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Nematoma Karalystė“. Ar jūs kada nors jautėtės kaip Menasė, kuriam buvo sunku leisti Dievui kontroliuoti jo gyvenimą?

Paprašykite Dievo įsteigti Dievo Karalystę jūsų širdyje.

Pirmadienis

Perskaitykite Mato 5, 1–17.

Į savo knygutę savais žodžiais perrašykite nematomos Karalystės savybes (Mato 5, 3–12).

Išmokite įsimintiną eilutę.

Melskitės, kad Dievo Karalystė kuo greičiau ateitų.

Antradienis

Perskaitykite Mato 5, 10–12.

Kaip jūs galite džiaugtis, kai kažkas jus persekioja. Giedokite arba sukurkite giesmę, kuri padėtų jums ištvirti sunkius laikus.

Melsdamiesi paprašykite Dievo suteikti jums jėgų džiaugtis Jo draugyste, kai su jumis kažkas elgiasi blogai.

Trečiadienis

Perskaitykite Mato 5, 13.

Suraskite tris sūdytus produktus ir paragaukite juos. Pagalvokite, koks šių produktų skonis būtų be druskos? Kodėl Jėzus sako, kad mes kaip druska.

Prisiminkite: Dievas myli mus. Mes priimame Jo vertybes ir dalijamės jomis su kitais.

Prašykite Dievo suteikti jėgų papildyti druska aplinkinių žmonių gyvenimus.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Luko 6, 7–26.

Ar šios Šventojo Rašto eilutės panašios į Mato evangelijos eilutes? Kuo nepanašios? Suraskite skirtumus tarp Luko 6, 20–22 ir Luko 6, 24–46.

Kaip jūs manote, kodėl Jėzus šias idėjas išreiškė dviem būdais? (Teigiamai ir neigiamai?)

Melskitės, kad turėtumėte jėgų džiaugtis ir sunkiais laikais.

Penktadienis

Perskaitykite Mato 5, 14–16.

Žibintą ar žvakę nuneškite į tamsų kambarį. Nuleiskite žemyn prie grindų, o paskui pakelkite virš galvos. Kokioje padėtyje bus daugiau šviesos?

Ką reiškia „leisti jūsų šviesai šviesti“? Užrašykite tris būdus, kuriais galėtumėte tai padaryti.

Prašykite Dievo suteikti jums daugiau galimybių spinduliuoti savo šviesą.

12 pamoka

NAUJOSIOS KARALYSTĖS PASLAPTYS

Įsimintina eilutė: „Žiūrėk, kaip gera ir malonu, kur broliai gyvena vienybėje!“ (Ps 133, 1).

Tyrinėjimo tekstai: Mato 5, 21–26 ir 33–48.

Pagrindinė mintis: Dievas vienodai mus myli ir todėl pagal Jo pavyzdį mes galime mylėti tiek savo draugus, tiek savo priešus.

Ar kada nors girdėjote tokį įkvepiantį pamokslą, kad tą pačią minutę norėjosi pasikeisti? Daugelis iš tų, kurie klausėsi Jėzaus, patyrė šį jausmą, kai Jis baigė kalbėti apie nematomą Karalystę.

Menasė matė, kaip Jėzus kalbėjosi su fariziejais. Jie klausosi Jo suakmenėjusiais veidais.

„Manau, kad jie nesutinka su tuo, ką Jėzus kalba“, – pagalvojo Menasė.

– Aš noriu, kad jūs išmoktumėte daugelį tiesų, – kalbėjo Jėzus. – Jeigu jūs vadinatės Dangiškojo Tėvo vaikais, tai su meile ir užuojauta turite elgtis su kitais. Aš žinau, kad jūs niekada nebandėte tai daryti. Bet prisiminkite, jeigu jūs nuolatote prašytumėt Dievo tos jėgos, Jis duos jums.

Menasė pagalvojo apie berniukus, kurie turguje prašė sušelpiti. Jie buvo apsirengę purviniais drabužiais. Šalia jų Menasė nejaukiai jautėsi, todėl vengė jų.

„Galbūt aš kuo nors galėsiu jiems padėti“, – pagalvojo jis.

– Jūsų veiksmai parodo kitiems, kokia yra jūsų širdis, – kalbėjo Jėzus. – Fariziejai kalbėjo jums, kad negalima žudyti. Taip ir yra. Prieš daugelį metų pats Dievas tai sakė. Bet taip pat negalima taip stipriai neapkęsti žmogaus ir linkėti jam mirties. Dievui – tai tas pat, kaip užmušti.

Žmonės artinosi arčiau Jėzaus, kad geriau girdėtų Jo žodžius. Fariziejų akmeniniai veidai paniuro.

– Paprastai, dalyvaudami pamaldose, jūs meldžiatės Dievui. Jeigu jūs prisiminėte, kad su kuo nors susiginčijote, tai turite nueiti pas jį ir paprašyti atleidimo. Jūs negalite nuoširdžiai melstis, jeigu jūsų širdyje yra išdidumas ir neapykanta.

Menasė pagalvojo, kad po ginčo su savo draugu Benu nesijautė kaip anksčiau, kai meldavosi Dievui. Vėliau, kai jie susitaikė, Menasės širdyje nebebuvo tos tuštumos.

„Tai turėtų būti kaip tik tai, apie ką kalba Jėzus“ – pagalvojo Menasė. – Aš likau vienišas todėl, kad praradau Beno draugystę. Ir dėl to, kad aš pykau ant Beno, man Dievas atrodė tolimas.

– Yra poelgių, kurie skatina jus nusidėti. Netgi, jeigu jie atrodo jums būtini gyvenime, reikia atsisakyti jų, – aiškino Jėzus. – Jūs neturite norėti to, kas atims jums galimybę būti su Dievu danguje.

Žiūrėdamas į tėvą, Menasė pagalvojo: „Jis nusprendė atsisakyti kai kurių dalykų, kadangi jie, pasak Jėzaus, atskiria jį nuo Dievo“.

– Daugelis žmonių kalba, kad teisinga mylėti savo draugą ir neapkęsti priešo, – tęsė Jėzus. – Bet prisiminkite, kad Dievas leidžia saulei šviesti ne tik tiems, kurie seka Juo. Jis teikia lietų ir saulę kiekvienam. Ir jeigu norite būti panašūs į Jį, jūs padėsite kitiems, netgi jei jie jums ir nepatinka.

– Jeigu jūs padedate savo draugams ir ignoruojate savo priešus ar žmones, kurių jūs nepažįstate, reiškia jūs esate žiaurūs ir egoistai. Jūs turite būti panašūs į savo Dangiškąjį Tėvą ir rūpintis visais, esančiais jūsų aplinkoje.

Menasė pažvelgė į motiną. Kartą ji nunešė maisto moteriai, kurios vyras mirė. Kitą kartą ji atidavė drabužius žmonėms, kurie po gaisro viską prarado. Jai neturėjo reikšmės, ar ji pažino tuos žmones.

– Todėl būkite atsargūs, – perspėjo Jėzus. – Darydami gera, jūs neturite apie tai kalbėti žmonėms. Dievas žino, ką jūs darėte kitiems. Ir Jis yra Vienintelis, kuris turi tai žinoti. Vieną gražią dieną mes papasakosime visiems, ką jūs padarėte.

„Tai taip nepanašu į tuos žmones, kuriuos aš mačiau, – galvojo Menasė. Fariziejai visada apie tai surengia tokią sumaištį. Man atrodo, kad jie panašūs į kvailius, kurie vaikšto aplink, plakdami savo nugaras ir šaukdami, kokius gerus darbus jie atlieka. Aš džiaugiuos, kad mama niekada taip nedaro“.

– Kaip savo Dangiškojo Tėvo vaikai, jūs turite parodyti tiems, kurie Jo nepažįsta, ką iš tikrųjų reiškia būti Jo pasekėju, – sakė Jėzus. – Ir kai jie pamatys jūsų nuoširdžius, pagarbius poelgius su kitais, tai paklaus, kodėl jūs taip elgiatės. Tada jūs galėsite papasakoti jiems apie Dievą ir ką Jis jūsų gyvenime padarė. Bet jei jūs būsite nerūpestingi savo reikaluose, tada jūs negalėsite atspindėti Dievo meilės. Tie, kurie Jo nepažįsta, niekada nepamatys, kad jūsų gyvenimas skiriasi nuo kitų aplinkinių. Ir jūs prarasite galimybę papasakoti jiems apie Dievą ir ką Jis dėl jūsų padarė.

Vėliau Menasė sakė savo tėvams:

– Šiandien Jėzus tiek daug svarbaus kalbėjo. Aš nežinau, kaip sugebėsiu visa tai atlikti, apie ką Jis kalbėjo.

– Prisimink, tu nieko negali padaryti savo jėgomis, – priminė jam tėvas. – Jėgų gali duoti tik Dievas.

Menasė nusišypsojo ir tarė:

– Tai man patinka!

Sabata

Sudarykite akrostichą žodžiui „draugiškumas“.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Naujosios Karalystės paslaptys“. Išmokite įsimintiną eilutę. Kiekvieną dieną ją kartokite. Pagalvokite, kaip jūs galėtumėte draugiškai gyventi su visais mokykloje ir namuose?

Melsdamiesi dėkokite Dievui, kad Jis rūpinasi jumis ir myli jus.

Pirmadienis

Perskaitykite Mato 5, 22–26. Kas yra „brolis“, apie kurį rašoma 22 eilutėje?

Savo knygutėje sudarykite sąrašą dalykų, ką jūs galite padaryti, jei jaučiate kam nors pyktį. (pasikalbėti su juo; suskaičiuoti iki 10 ir t.t.).

Paprašykite Dievo atleisti už tai, kai jūs neseniai ant ko nors supykote.

Antradienis

Perskaitykite Mato 5, 27–32.

Pagalvokite, kokiais dar būdais jūs galite apvalyti savo mintis? Perskaitykite Filipiečiams 4, 6–18. Ir vėl atsakykite į ankstesnį klausimą.

Melskitės, kad Dievas apšviestų jūsų širdį ir protą.

Trečiadienis

Perskaitykite Mato 5, 33–37.

Ar kada nors jūs davėte pažadą, kurio neįmanoma įvykdyti? Ar kas nors davė jums žodį ir neišlaikė jo? Kaip tose situacijose jūs jaučiatės?

Paklauskite suaugusių, koks jų požiūris, kai kalboje vartojami žargonai ir keiksmažodžiai.

Paprašykite Dievo suteikti jums jėgų įvykdyti savo pažadus ir nesuteršti savo kalbos.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Mato 5, 38–42.

Ar 39 eilutėje rašoma, kad jūs turite leisti kam nors pakelti ranką prieš jus? Jeigu ne, tai apie ką rašoma? Vietoj to, kokius tris dalykus jūs galite padaryti?

Suplanuokite, ką šiandien jūs galite padaryti savo draugui ir kaip padaryti daugiau negu paprastai.

Prisiminkite: Dievas vienodai mus myli ir todėl, pagal Jo pavyzdį, mes galime mylėti tiek savo draugus, tiek savo priešus.

Melskitės, kad Dievas suteiktų jėgų mylėti savo draugus ir priešus.

Penktadienis

Perskaitykite Mato 5, 43–48.

Remiantis šiomis eilutėmis, kas krikščionis padaro ypatingais žmonėmis?

Ant popieriaus lapo užrašykite vardą ar nupieškite portretą žmogaus, kuris yra jūsų „priešas“. Užrašykite arba nupieškite tris dalykus, kuriuos jūs galėtumėte padaryti, kad tam žmogui parodytumėte savo meilę. Trijų dienų laikotarpyje įvykdysite po vieną būdą.

Paprašykite Dievo suteikti jėgų susitaikyti su savo „priešu“.

13 pamoka

RYŠYS

*Įsimintina eilutė: **Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka Manyje ir Aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo Manęs atsiskykę, jūs negalite nieko nuveikti“ (Jono 15, 5).***

*Tyrinėjimo tekstai: **Jono 15, 1–12.***

*Pagrindinė mintis: **Tik dėka artimos draugystės su Jėzumi mes galime turėti nuoširdžią draugystę su kitais žmonėmis.***

Ar buvo taip, kad jūs norėjote būti gerais ir dosniais, bet negalėjote įveikti savęs. Ar jūs galvojote apie tai, kad galite tapti „gerais“. Iki Savo mirties ant kryžiaus Jėzus atskleidė Savo mokiniams teisingo krikščioniško gyvenimo paslaptis. Įsivaizduokite, kad ir jūs klausotės Jėzaus žodžių.

Kaip paprastai, prieš einant gulti, Benjaminas išėjo patikrinti gyvulių. Buvo nuostabi, rami naktis. Atrodė, kad dangaus ramybė supo jį tartum apsiaustu. Jis sustojo, pasižiūrėjo į žvaigždes, į mėnulį danguje. Buvo pilnatis. Mėnulis labai ryškiai švietė, nereikėjo net apšvietimo. Taip jam bestovint, nuo kelio pusės pasigirdo balsai. „Kas tokiu metu galėtų būti?“ – stebėjosi jis ir pasislėpė arklidės šešėlyje taip, kad matytų kelią, o pats būtų nematomas.

Nedidelė grupė žmonių lėtaiėjo keliu pro jį. Jie karštai tarpusavyje kalbėjosi. Vienas iš jų daugiausiai kalbėjo, o kiti klausėsi ir uždavinėjo klausimus. Netikėtai grupelė sustojo tiesiai prieš jo vartus. Benjaminui užgniaužė kvapą.

Vidury grupelės stovėjęs žmogus vėl prakalbo. Benjaminas įtemptai klausėsi ir pagaliau pažino, kam tas balsas priklauso. Tai buvo Jėzus. Apie ką Jis kalba? Jis pamokslauja apie už kelio augantį seną vynmedį.

– Aš esu tikrasis vynmedis, o Mano Tėvas – ūkininkas, – pradėjo Jėzus. – Jis nugeni tas šakeles, kurios nevaisingos, o vaisingasias šakeles Jis pririša, kad juos duotų daugiau derliaus, – tęsė Jėzus. – Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka Manyje ir Aš jame, tas duoda daug vaisių.

Gelbėtojas aiškino mokiniams, kaip svarbu būti įskiepytiems į vynmedį.

Neskubėdama visa grupelėėjo toliau. Benjaminas žinojo, kad jie eina į Getsemanės sodą. Jėzus dažnai eidavo ten su mokiniais pasimelsti. Benjaminas norėjo sekti juos, bet žinojo, kad tuo laiku Jėzus būna tik su artimiausiais draugais. Jis stovėjo ir mąstė apie tai, ką buvo išgirdęs. Kodėl Jėzus sakė, kad Jis kaip vynmedis? Kodėl ne kaip kvapnus kedras ar galingas ažuolas? Ir tas, ir kitas būtų geriausias palyginimas. Benjaminas apžiūrėjo senąjį vynmedį. Jis savo jėgomis negalėtų išsilaikyti. Reikalingos paramos jo šakoms paremti. Bet argi Jėzui reikalinga pagalba? Ne, Jam nereikėtų žemiško palaikymo. Jam reikėtų Savo Dangiškojo Tėvo palaikymo.

Vaikystėje Benjaminas girdėjo, kaip sinagogoje skaitė Šventąjį Raštą. Ir kunigai, ir skaitovai Izraelį vadindavo vynmedžiu. Netikėtai jis viską suprato. Jėzus sakė, kad Jis yra tikrasis vynmedis. Jis atėjo, kad išsipildytų pranašystės apie Mesiją. Kiekvienas galėjo matyti, kad Jėzus turi pačius artimiausius santykius su Savo Dangiškuoju Tėvu. Bet kaip mokiniai gali būti šakelės? Ką Jėzus turėjo omenyje?

Benjaminas prisiminė, kad jo senelis rodė jam, kaip prižiūrėti vynmedžius. Ant tų vynmedžių augo šakų, kurios neturėjo vaisių, todėl jų lapai buvo tankūs ir vešlūs. Jos labai gražiai atrodė, bet buvo nenaudingos, todėl jas nugenėjo ir sudegino. Tos šakelės palyginamos su žmonėmis, kurie gerai atrodo, bet neduoda gerų vaisių.

Kiekvieno sezono pabaigoje sveikosios šakos apkarpomos arba nugenimos, kad kitais metais jos galėtų duoti daugiau derliaus. Jeigu nenugenėsi, tai greitai laiku jos visai nebeduos vaisių.

Tikriausia džiaugsmas ir sunkumas, kuriuos patiria kiekvienas žmogus, yra lyg tos vynmedžio šakelės, kurios reikalauja genėjimo, ir kurių dėka mes augame ir vystomės, duodame vaisių, tampame teisingesni, sąžiningesni, geresni, pasiruošę padėti kitiems.

Pats Benjaminas įskiepijo į vynmedį naujas šakeles. Jas reikėjo apkarpyti ir naująją šakelę įstatyti į senojo vynmedžio kamieną. Paskui juos labai stipriai surišo. Jie pradėjo augti kartu, o po kurio laiko tapo vienu, šakelės maitinosi vynmedžio kamieno sultimis.

Benjaminas suprato, apie ką kalbėjo Jėzus Savo mokiniams. Jie turi būti artimi Jėzui, pasitikėti Juo, maldingai bendrauti su Juo, galvoti apie viską, ko Jis juos mokė. Tokiu būdu jie būtų

tampriai susiję su Jėzumi. Ateityje mokiniai taptų tokie pat, kaip ir Jis, kaip ir šakelės yra panašios į vynmedį. Per juos Dievo meilė liesis į kitus žmones tartum vynuogių sultys.

– Ar tu jau baigei? – pasigirdo balsas iš namo gilumos. Benjaminas pasižiūrėjo į kelią. Jam norėjosi eiti paskui Jėzų ir pasakyti Jam, kad Jis girdėjo Jį kalbant ir viską suprato. Bet jis viską galėjo pasakyti Jo Dangiškajam Tėvui. Benjaminas pasižiūrėjo aukštyn į žvaigždes ir pasimeldė, dėkodamas Dievui. Paskui nuėjo namo.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Ryšys“.

Sekmadienis

Nupieškite ar padarykite maketą vynmedžio su šakelėmis ir vaisiais. Ant jo užrašykite įsimintiną eilutę. Padėkite matomoje vietoje ir pradėkite ją mokytis.

Pirmadienis

Perskaitykite Jono 15, 1–4.

Suraskite priemonių medelių genėjimui ir skiepijimui bei literatūros apie tai. Ką sužinojote, užrašykite savo knygutėje.

Prašykite Dievo parodyti jums, kaip palaikyti ryšį su Jėzumi.

Antradienis

Perskaitykite Jono 15, 5–8.

Jėzus kalbėjo, jeigu mes būsime su Juo, tai duosime daug gerų vaisių.

Savo knygutėje užrašykite, kokios jums prireiktų Jėzaus pagalbos, kad galėtumėte turėti draugiškus, nuoširdžius tarpusavio santykius su kitais žmonėmis.

Atsivertę priešais save knygutę, melskite Jėzaus viso to, ko jums reikia.

Trečiadienis

Perskaitykite Jono 15, 9–12.

Paimkite savo virvutę su mazgeliais, kuria naudojotės per pamoką. Per šią savaitę kiekvieną kartą, gaudami naują patyrimą su Jėzumi, užriškite naują mazgelį.

Kiekvienos dienos pabaigoje pagalvokite, ar dar galite užrišti naują mazgelį. Savo virvutę įdėkite į Bibliją kaip skirtuką.

Paprašykite Dievo parodyti jums, kokiais būdais geriau susipažinti su Jėzumi.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Hebrajams 4, 15–16.

Pagalvokite ir išvardykite emocijas (liūdesys, pyktis, malonumas...), kuriuos jūs patariate. Sudarykite jų sąrašą.

Pasikalbėkite su kuo nors iš suaugusių, ką jaustų Jėzus pagal kiekvieną emociją iš jūsų sąrašo.

Dėkokite Dievui už tai, kad Jis atsiuntė Jėzų pas žmones, kurie galėtų tapti Jo vynmedžio šakelėmis.

Penktadienis

Perskaitykite 2Kor 3, 18 ir 1Petro 1, 8.

Suraskite krepšį ir jam tinkamą kamuolį.

Atsistokite 5 metrų atstumu nuo krepšio ir 5 kartus pabandykite įmesti kamuolį į jį. Prieikite du žingsnius arčiau ir dar 5 kartus pabandykite įmesti kamuolį į krepšį. Tai pakartokite tris kartus. Kiekvienoje distancijoje darykite atžymas.

Kuo arčiau būsite prie Jėzaus, tuo geriau pasieksite tikslą visuose savo tarpusavio santykiuose.